

Τεύχος 8/1982 - δρχ. 20

ΝΕΑ ΔΥΝΑΜΙΣ

Φοιτητική Έθνική Πρωτοπορία

Έκδοσις Γραφείων Ἀθηνῶν

"Ἄνευ πνευματικῆς ἐπικρατήσεως
οὐδεὶς ὑλικὸς ἀγὼν δύναται νὰ ὑπάρξη,
οὔτε δύναται νὰ ἔχη διάρκειαν"

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

#####

δὲν εἶμαστε

οἱ τελευταῖοι τοῦ χθὲς

εἶμαστε

οἱ πρῶτοι τοῦ αὔριο

Με άφορμή τό θεολογικό Συνέδριο
στήν Αθήνα
Σχόλια περί θεολογικής Σχολής

Μιλώντας γιά χώρο Έλληνικού Πανεπιστή-
μιου σίγουρα φέρνουμε στήν μνήμη μας τίς γνω-
στές εικόνες τών γεμάτων άφισσών τοίχων, τών
γεμάτων συνθημάτων έλευθέρων χώρων, τών με-
γαφώνων, τών συνεχών διαπληκτισμών στίς πο-
λιτικές συζητήσεις. Όλα πλέον τόσο καθημε-
ρινά καί τόσο συνηθισμένα.

Έκπληξη λοιπόν μάς προκαλεί ή εικόνα
Πανεπιστημιακής μας Σχολής μέ άνύπαρκτα τά
προαναφερόμενα, τά τόσο κοινά γιά όπουδήποτε
άλλο. Αναφερόμαστε στή θεολογική Σχολή τών
Αθηνών τήν στεναζόμενη σέ ένα άνεμο καί σύγ-
χρονο κτίριο μά προπάντων ήσυχο. Είναι βέ-
βαιο ότι μέ τήν είσοδό σου αντιλαμβάνεσαι ότι
είσερχεσαι σέ Πανεπιστήμιο καί όχι σέ κομ-
ματική γιάφκα.

Γιά αύτή λοιπόν τήν Σχολή θά κάνουμε με-
ρικά σχόλια. Πρέπει έτσι νά σημειώσουμε ότι
ή Σχολή αύτή είναι όμολογική. Δέν θά αναλύ-
σουμε τήν όρθότητα ή όχι αύτου του χαρακτή-
ρα της. θά τονίσουμε όμως τήν συνέπειά του
πού είναι ή απαγόρευση φοιτήσεως καί ή μή χο-
ρήγηση πτυχίου σέ άνθρώπους πού τό θρήσκευ-
μά τους δέν είναι αύτό του Όρθόδοξου Χρι-
στιανού. Έτσι σέ Πανεπιστήμιο, σέ "νάό τής
έρευνας" όπως λέγεται από πολλούς καθηγητές,
ή δογματισμός καί ή θρησκοηψία φτάνει στό
σημείο νά στερεί τή μόρφωση καί έρευνα σέ θ-
σους μή Όρθόδοξους θά τό επιθυμούσαν. Ας
σκεφθεί μόνο κανείς ότι όλα αύτά συμβαίνουν
σέ Έλληνικό Πανεπιστήμιο, στήν Ελλάδα πού
ή φιλοσοφική καί θεολογική αναζήτηση σέ χρό-
νια πολύ πιό αυστηρά από άπόψεως ήθικης, ή-
ταν έλεύθερη. Δέν χρειάζονται άλλα σχόλια γιά
τό σημείο αύτό. Ό Μεσαίωνας σέ όλο τό με-
γαλειό. Πού συμπληρώνεται μέ τόν εύσεβισμό,
καί ήθικισμό τών διαφόρων χριστιανικών - ή
κατ' άλλους "παραεκκλησιαστικών" - οργανώσεων
πού δρούν μέσα στή Σχολή, τών οργανώσεων τών
δημιουργημένων μέ βάση δυτικά πρότυπα καί
στήν ουσία άσχετων μέ τήν όρθόδοξη παράδοση
τής Έκκλησίας. Οί υπεύθυνοι καί τά μέλη τών
όμάδων αυτών, πού χαρακτηρίζονται από πολ-
λούς γιά τήν στενή νοοτροπία τους, μή γνωφέ-
ζοντας καθώς φαίνεται τόν ρόλο του Πανεπι-
στημίου τό συγχέουν μέ τό Κατηχητικό. Νομί-
ζουν λοιπόν πώς έπειδή ή Σχολή αύτή ονομάζε-
ται θεολογική θά πρέπει άπαραίτητα νά άπο-
τελεί κάτι σάν άνώτατη βαθμίδα του κατηχη-
τικού καί ότι οί φοιτητές της θά πρέπει νά
διδάσκωνται μέ ίσως πιό "έπιστημονικό" τρό-
πο ότι θά έλεγε τό κατηχητικό. Γιά τίς όρ-
γανώσεις αυτές ή σχολή είναι "Ιερά Σχολή"
καί κάθε άλλη άποψη, έκδήλωση ή ένέργεια καί
συμμορφώμενη μέ τίς δικές τους άπόψεις καί
τή δική τους ήθική δέν έχει θέση μέσιστό χώ-
ρο, θά πρέπει επίσης νά σημειωθεί ή στενή
σχέση καί συνεργασία πολλών καθηγητών μέ τίς

οργανώσεις αυτές μέ τά εύνόητα έπακόλουθα.

Αλλά τά έρωτηματικά καί ή έκπληξη μας
κορυφώνεται στό θέμα τής διδασκαλίας τής Έβ-
ραϊκής γλώσσας :::: Αναρωτώμεθα λοιπόν αν
είναι δυνατόν σέ Έλληνικό Πανεπιστήμιο
πού αναλαμβάνει μόρφωση καί διαπαιδαγώγηση
μελλοντικών Έλλήνων έπιστημόνων νά διδάσκε-
ται ή έβραϊκή γλώσσα. Καί μάλιστα σάν ύπο-
χρεωτικό μάθημα. Η δικαιολόγηση γιά τή δι-
δασκαλία της δέν είναι πειστική. Αλλά καί
αν είναι θά αφήσουμε τά Έλληνόπουλα χωρίς
νά γνωρίζουν τήν άρχαία ελληνική γλώσσα καί
γραμματεία-καί γνωρίζουμε πολύ καλά ποιός
φταίει γι' αυτό- χωρίς νά γνωρίζουν τόν πλά-
το καί τήν μοναδικότητα του άρχαίου ελληνι-
κού πνεύματος, χωρίς τίς στοιχειώδεις γνώ-
σεις γιά όλα αύτά νά στραφοῦν στήν έκμάθηση
τών έβραϊκών καί στήν γνωριμία μέ τόν τρόπο
σκέψεως καί έκφράσεως τών σημειών; Δέν εί-
ναι έγκλημα αύτό;

θά μπορούσαν νά γραφοῦν πολλά άλλα δέν
θά άποτελοῦσαν πλέον σχόλιο, άλλα άνάλυση.
Τά λίγα αύτά σημεία νομίζουμε ότι δίνουμινά
εικόνα γιά τήν Σχολή πού αναφερθήκαμε. Κάθε
ένα ξεχωριστά από τά θιγόμενα σημεία ήμπο-
ροῦσε νά άποτελέσει θέμα έρευνας. Τά θέτου-
με ύπ' όψιν όσων θά ήθελαν νά γνωρίσουν πε-
ρισσότερα μέ τήν προσωπική τους έμπειρία μέ
μιά έπίσκεψη στήν Σχολή.

ΡΕΞΑΣ Κ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Γεννήθηκα στά Μέγαρο σέ μιά από τίς πιό
κομμουνιστικές συνοικίες. Από όταν άρχισα
νά πιστεύω στόν έθνικοσοσιαλισμό είχα σάν
πρώτους άντιπάλους τους γονείς μου καί πε-
ρισσότερο τόν πατέρα μου. Αλλά καί σέ μερι-
κά στέκια έφτασαν τά πολιτικά μου πιστεύω..
Μόλις μέ βλέπανε λέγανε μεταξύ τους: "Οί φα-
σίστες θά πεθάνουνε" κ.τ.λ. Στο χώρο πῦσχο-
λείου τώρα ύπήρχε άλλη κατάσταση. Αρκετοί
φίλοι μου πού δέν άσχολοῦνταν μέ τά πολιτι-
κά μέ ρωτούσαν γιά τόν Ι. Μεταξά. Καί θά ή-
θελα νά τονίσω σ' αυτούς πού θά διαβάσουν τή
Ν. ΔΥΝΑΜΗ στα Μέγαρο ότι ποτέ δέν είναι άρ-
γά γιά νά έκδηλώσουν τό ένδιαφέρον τους μέ
τόν τρόπο τους βοηθώντας νά άνοιξουμε ένα
γραφείο. Ας σταματήσουν πολλοί νά λένε ότι
"ύπάρχουν καί άλλοι γιά νά βγάλουν τό φίδι
άπό τήν τρύπα". Έτσι σκέφτονται τόσο καιρό
γι' αυτό έμεινε ό έθνικισμός στα Μέγαρο τόσα
χρόνια πίσω. Καί κλείνοντας αύτήν τήν παρέν-
θεση γιά τους "μεγάλους" κυρίους τών Μεγάρων,
θά έκανα μιά έκκληση: "Όθήστε τά παιδιά σας
νά πλαισιώνουν τίς τάξεις του Μ. Ε. Κ. καί
τής Φ.Ε.Π." φτάνει ώς εδώ ή κατάντια μας. Οί
καθηγητές "εύτυχώς" μόνο στό Γυμνάσιο προ-
παγάνδιζαν άνοιχτά ύπέρ του Κ.Κ.Ε. Όταν χαι-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ * ΣΧΟΛΙΑ * ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ * ΣΧΟΛΙΑ * ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

ρέτησα μιά μέρα ένα φίλο όπαδό τής Ν.Δούλας μέ τόν ΕΟΝΙΤΙΚΟ χαιρετισμό μου είπε γεμάτος μίσος "Δέν κάνω παρέα μέ Χιτλερικούς" Καταλαβαίνουμε βέβαια πιά είναι ή μόρφωση του φίλου μου καί άλλων όμοϊόδεατών του. Θά ήθελα τέλος νά τονίσω ότι έμεις οί νέοι στό Μέγα-ρα θά συνεχίσουμε τόν άγώνα μας, καί δέν θ' άργήσει νά έρθει ή μέρα πού θά έπιβραβευθοΰμε.

Μέ πατριωτικούς χαιρετισμούς
Π.Κ.
Μαθητής Λυκείου Μεγάρων

Άγαπητοί Συναγωνιστές

Άρκετά!

Άρκετά περιμέναμε νά έμφανισθ ή κάτι "καλό" στόν χώρο μας, ώστε νά πλαισιώσουμε.

Άρκετά περιμέναμε τόν Άρχηγό, ό όποιος θά μās οδηγούσε στην νίκη, μπαίνοντας προστάρης στην μάχη τών ιδεών μας.

Άρκετά άφήσαμε τούς κάθε λογής αντίπαλους μας νά κάνουν ότι θέλουν, μιά καί δέν ύπήρχε αντίδραση από τόν χώρο, τόν όποιο τρέμουν, τόν έθνικιστικό-Έθνικοσοσιαλιστικό.

Άρκετά άφήσαμε τήν άδράνεια νά μās περιβάλλη. Έχουν περάσει κιόλας 8 χρόνια από τήν "μεταπολίτευση χωρίς νά ύπάρχη σήμερα" να δυνατό καί άποφασιστικό Έθνικοσοσιαλιστικό κίνημα, άντάξιο τής προσδοκίας όλων τών συναγωνιστών μας πού ύπάρχουν σέ όλη τήν Ελλάδα καθώς καί στό έξωτερικό.

Καθημερινώς δημιουργοΰνται ΝΕΟΙ έθνικοσοσιαλιστές, αλλά δέν βρίσκουν τήν όργάνωση αυτή πού θά δικαιώση τούς πόθους τους καί στην όποία θά προσφέρουν τόν νεανικό τους ένθουσιασμό πού τώρα χάνεται άσκοπα.

Έτσι πολλοί παραμένουν άνένταχοι χωρίς νά προσφέρουν τίποτα άφοΰ δέν ξέρουν πώς, άλλοι δημιουργοΰν μικρές ομάδες, οί όποιες όμως μένουν άσυντόνιστες μεταξύ τους, κάνοντας έναν άνώφελο άγώνα καί τέλος άλλοι έντάχθηκαν στίς ήδη ύπάρχουσες άκροδεξιές-έθνικιστικές (άν μπορούμε νά τίς όνομάσουμε έτσι) όργανώσεις πού ύπάρχουν στόν χώρο μας όμως νά τούς έκφράζουν άπόλυτα λόγω τής ιδεολογικής συγχίσεως πού τίς διακρίνει. Άφήσαμε πολύ καιρό νά περάση χωρίς νά τόν έκμεταλευθοΰμε, καί αυτό είναι τό μεγάλο λάθος μας, τό όποιο πρέπει νά έπανορθωθ ή, καί μάλιστα γρήγορα.

"Ότι κάνουμε λοιπόν, θά τό κάνουμε άπό μόνοι μας. Είναι άσκοπο νά περιμένουμε, τό ξανατονίζω πότε θά έμφανισθ ή κάποιος άρχηγός για νά μās ένωση. Ό άρχηγός καί οί ήγέτες θά ξεπηδήσουν μέσα από όλους μας, μέσα από τόν άγώνα, άξιοκρατικά. Άς άποβάλουμε λίγο ρομαντισμό καί άς δοΰμε τήν πραγματικότητα, άν θέλουμε νά μήν προδωθοΰμε

πάλι καί άπογοητευθοΰμε όπως κατά τό παρελθόν.

Άς σκεφθοΰμε Έθνικοσοσιαλιστικά καί άς άποφασίσουμε για τήν μελλοντική πορεία μας.

Ίσως άναρωτηθ ή κάποιος πώς θά γίνου ό-λα αυτά. Μιά άπάντηση είναι τά έντυπα πού κυκλοφοροΰν στόν χώρο μας. Αυτόι, δηλαδή, πού τά έκδίδουν μποροΰν νά συνηνεηθοΰν καί μέ τή βοήθεια όλων μας νά γίνη ό πόθος μας πραγματικότητα.

Θά ύπάρξουν πολλές δυσκολίες στην άρχή, μέ λίγη προσπάθεια όμως θά άντιμετωπισθοΰν. Βέβαια διαφορές έπάνω σέ ιδεολογικά θέματα δέν μποροΰν νά άποφευχθοΰν, παντοΰ όμως ύπάρχει ή χρυσή τομή.

Έμπρός λοιπόν μέ πίστη καί θάρρος για τόν μοναδικό σκοπό μας, τήν Έθνικοσοσιαλιστική Έπανάσταση στην πατρίδα μας καί τήν καλύτερηση αυτής.

Έάν δέν τά καταφέρουμε έμεις οί Νέοι, δέν θά τά καταφέρη κανείς. ΜΕ Έθνικιστικούς κοινωνιοκρατικούς χαιρετισμούς

Γιαλαμάς Άθανάσιος

"ΚΑΤΑ ΒΑΘΟΣ Μ ΑΡΕΣΟΥΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΠΑΝΕ ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ ΚΑΙ ΚΟΛΥΜΠΟΥΝ ΑΝΤΙΘΕΤΑ ΣΤΟ ΡΕΥΜΑ"

Τήν στιγμή αυτή πού οί συμπατριώτες μας βυθίζονται στόν δημοκρατικό τους ύπνο, πού οί έγκληματίες κομμουνιστές άναγνωρίστηκαν, πού τό μέλλον διαγράφεται όχι καί τόσο ρόδινο έμεις όρκιζόμαστε για έναν άγώνα δύσκολο σκληρό καί άνισο πού θά μās οδηγήσει όμως στην τελική νίκη καί δικαίωση.

Η φωνή μας άντιπροσωπεΰει τούς πόθους τής νέας γενιάς πού δέν συμβιβάζεται μέ τό κατεστημένο καί πού πορεύεται προς τήν άρα πού οί προδότες θά παραμεριστοΰν καί θά άρχίσει τό κτύσιμο τής νέας Ελλάδας. Μαζί μας είναι όλοι οί νέοι πού όραματίζονται μιά πατρίδα τήν όποία δέν θά κυβερνοΰν οί Ξένοι είτε αυτού λέγονται Άμερικάνοι, Σοβιετικοί Άγγλοι ή Γάλλοι ή Ε.Ο.Κ. ή Σιωνιστές...

Μιά Ελλάδα χωρίς διαφθορά, κοινωνική κατάπτωση καί βολευτές. Μιά Ελλάδα μεγάλη καί ίσχυρή όπου θά ύπάρχει άξιοκρατία, δικαιοσύνη καί ένότητα.

Πολλοΰ "φύλοι" μās νομίζουν ρομαντικούς. Οί έχθροΰ μās άποκαλοΰν "φασίστες". Άλλοι μās λένε παρασυρμένους, άλλοι μās διαβεβαίουν ότι " τά πράγματα δέν αλλάζουν ", πώς πρέπει νά κοιτάξουμε νά βολευτοΰμε κι έμεις κλπ...

Σ' αυτούς έχουμε νά άπαντήσουμε ότι έμεις δέν είμαστε ούτε άισιόδοξοι ούτε άπαισιόδοξοι. Είμαστε όμως Βελτιοδοξοι, πιστεύουμε δηλαδή ότι τά παντα μποροΰν νά καλύτερέθουν. Καί για αυτό άγωνιζόμαστε καί θά άγωνιζόμαστε συνεχώς καί περισσότερο.

ειδησεις * σχολια * επικαιροτης * σχολια * επικαιροτης

Αυτή τη στιγμή δέν διαθέτουμε ελάχιστα μέσα για τόν άγώνα μας. Ένώ οί έχθροί έχουν μαζί τους πολλά κεφάλαια, τά μέσα μαζικής ενημέρωσης κλπ. θά έρθει όμως σύγουρα ή ώρα πού θά μπορούμε νά ενημερώσμε ταυτοχρόνως όλον τόν Έλληνικό λαό πού οί είναι αυτού πού τους χειροκρατάει καί τους ακολουθεύ. "Ας έχουν δέ υπ' όψιν τους οί "κοινηροί", ότι οί καιροί έχουν γυρίσματα....

N. KAPPAΣ

Κ Ρ Ι Σ Η Σ Τ Ο Ν Τ Υ Π Ο

Χαρά αλλά συγχρόνως καί φόβο προκαλεί ή κρίση ή όποία υπάρχει στόν Έλληνικό τύπο χαρά, διότι 1) ό τύπος είναι ή 4η έξουσία στην Ελλάδα 2) ενημερώνει συχνά ψευδώς τόν Έλληνικό λαό, 3) σπέρνει τόν Έθνικό διχασμό, 4) καταφέρεται συχνά κατά τών έθνικιστών αύθεράτα καί χωρίς στοιχεία.

Φόβο αισθανόμαστε διότι οί έφημερίδες, οί έχουσε παθητικό δανείζονται από τήν κυβέρνηση καί " ύποδουλώνονται " σ' αυτήν ή άναγκάζονται νά βαλλουν μετόχους ή καί νά άγορασθούν έξ ολοκλήρου από κάποιον πλουτοκράτη. Αισιόδοξο πάντως είναι ότι μόνο ό Ένας ατούς είκοσι Έλληνες διαβάζει έφημερίδα.

N. KAPPAΣ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΦΕΛΕΙΣ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε. ΕΞ.

"Ασφαλώς οί κομμουνιστές, δέν γνωρίζουν τήν ύπαρξη τού βιβλίου "ΟΙ ΡΩΣΟΙ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ" ούτε επίσης τά άρθρα τά όποια έχει γράψει ό Μάρξ για τήν Ρωσία.

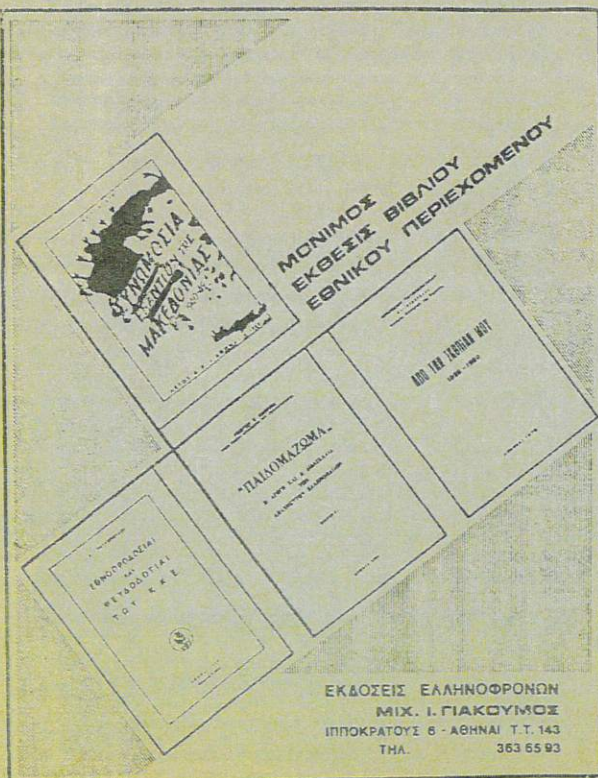
Τούς πληροφορούμε λοιπόν ότι: "Ο Μάρξ περιφρονούσε καί μισούσε τούς Σλαύους, είρωγεύετο καί μισούσε τίς τυχόν έπαναστατικές διαθέσεις τών Ρώσων δέν έδέχετο τά δικαιώματα αυτοδιαθέσεως για τούς Σλαύ-

ικούς λαούς, δέν έκανε διάκρισι μεταξύ τού τσαρικού καθεστώτος καί τού ρωσικού λαού, στά άρθρα του επιτίθεται κατά τών Σλαύων ως φυλή καί τέλος ζητούσε τόν πόλεμο έναντίον τής Ρωσίας.

Προφητικά μάλιστα ζητούσε τήν άπελευθέρωση τής Πολωνίας από τόν Ρωσικό ζυγό.

Δικαιολογούμε έν μέροςί τούς νέους οί όποιοι έστράφησαν πρός τόν κομμουνισμό είτε βλέποντας τίς διάφορες άδικίες καί τά σφάλματα τών κυβερνήσεων είτε άπειδή βρέθηκε κάποιος επιτήδειος προπαγανδιστής. Αυτό τό όποιο δέν μπορούμε νά δικαιολογήσουμε καί νά κατανοήσουμε είναι οί παρωπίδες καί ή άγνοια (;) στό θέμα ότι τό ΚΚΕ είναι καθαρά Ο ΕΚΦΡΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΡΩΣΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. Επίσης ότι ή Ρωσία είτε κυβερνάται από Τσάρα είτε από Γεν. Γραμματέα τού Κ.Κ. σκοπό θά έχει πάντα τήν επέκτασή της.

N. KAPPAΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΟΦΡΟΝΩΝ
ΜΙΧ. Ι. ΓΙΑΚΟΥΜΟΣ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 6 - ΑΘΗΝΑΙ Τ.Τ. 143
ΤΗΛ. 363 65 93

"ΝΕΑ ΔΥΝΑΜΙΣ" Περιοδική έκδοσις τών γραφείων Αθηνών τής ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑΣ

Υπεύθυνος συμφώνως τώ νόμο: N. KAPPAΣ

Υπεύθυνοι ύλης: Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
Φ. ΔΙΔΟΠΟΥΛΟΥ

Σύμβουλος επί θεμάτων Νεολαίας - μέλος Κ.Ε. τού Κόμμα-
τος 4Α - Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

Έπιστολαί - Συνδρομαί:
ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ
ΤΑΧ. ΘΥΡΙΣ 3819 - ΑΘΗΝΑ

Λένιν

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Μόλις έγινε γνωστό ότι ο Λένιν έφθασε στην Ρωσία, χάρις στη βοήθεια των Γερμανών, πάρα πολλοί σοσιαλιστές τον κατηγορήσαν ως προδότη, αφού μάλιστα η Ρωσία βρισκόταν σε πόλεμο με τους Γερμανούς. Ο Λένιν άκουγε αυτές τις επικρίσεις αλλά έμεινε αδιάφορος, διότι γνώριζε ότι για να πετύχει τον σκοπό του δεν έπρεπε να καθυστερήσει σε λόγια, αλλά έπρεπε να προχωρήσει προσεκτικά, αλλά και γρήγορα, προς την επανάσταση.

Στις 4 'Απριλίου συνέρχεται στα άνακτορα της Ταυρίδας η Καμματική Συνιδόσκειψις. Έδώ ο Λένιν διαβάζει στους παρευρισκομένους τις περιβόητες "Θέσεις του 'Απρίλη", οι οποίες διεκλήρυναν τα έξης:

1. Άνεπηρέαστοι από την πτώση του Τσάρου, οι μπολσεβίκοι ύποχρεούνται να άγωνισθούν κατά της συνεχίσεως του πολέμου.
2. Νά μή ύποστηριχθεί η Προσωρινή Κυβέρνηση.
3. Νά καταργηθεί η Καινοβουλευτική Δημοκρατία και νά έγκαθιδρυθεί η Δημοκρατία των Σοβιέτ.

Μόλις αυτές οι θέσεις έγιναν γνωστές, προκλήθηκε θύελλα διαμαρτυριών όχι μόνο από τα αντίπαλα κόμματα, αλλά και από τους ίδιους τους μπολσεβίκους. Συγκεκριμένα, ο διευθυντής της "Πράβδα", ο Καρένεφ, δημοσίευσε στην έφημερίδα ότι η Κεντρική Έπιτροπή του κόμματος δεν έγκρινε τις "Θέσεις του 'Απρίλη".

Τά πάντα τώρα είναι εναντίον του Λένιν, ό οποίος κάγοντας σκληρό άγωνα κατορθώνει στο τέλος νά επιβληθεί. Έτσι, δόθηκε στο μπολσεβίκικό κόμμα ένας σκοπός, πού είναι η άνατροπή της δημοκρατικής κυβερνήσεως. Ο Λένιν έτσι μπορεί άπερίσπαστος νά μελετήσει την τακτική πού θά άκολουθήσει για την έπιτυχία του σκοπού του.

Τήν έποχή αυτή ύπήρχαν στην Ρωσία, παράλληλα με την Προσωρινή Κυβέρνηση, και τά Σοβιέτ πού ύπέσκαπαν τό έργο της Κυβερνήσεως. Είχαν κατορθώσει μάλιστα νά καταργηθεί ό στρατιωτικός χαιρετισμός, οι στρατιωτικοί βαθμοί και οι φρουρές νά διοικούνται από έπιτροπές και όχι από άξιωματικούς. Τό άποτέλεσμα ήταν νά διαλυθεί ό στρατός σε όσα μέρη εφαρμόσθηκαν τά παραπάνω. Για όλα αυτά όμως κύριος ύπεύθυνος ήταν ό Κερένσκυ, διότι αυτός ως αντιπρόεδρος των Σοβιέτ και συγχρόνως ύπουργός της Κυβερνήσεως, "μπέρδευε" άλλοτε άθέλητα άλλοτε ήθελήμενα τις άρμοδιότητες και με την στάση του βοηθούσε στις έπεμβάσεις των Σοβιέτ στο Κυβερνητικό έργο.

Ο Λένιν στο μεταξύ είχε καταλάβει ότι ύπήρχαν δυό κυβερνήσεις και έγραφε σχετικά στην "Πράβδα" στις 9 'Απριλίου 1917: "Από την μία είναι η κυβέρνηση της μπουρζουαζίας. Πλάι της έχει σχηματισθεί μία άλλη κυβέρνηση, αδύνατη άκόμη, έμβρυώδης, ή όποια όμως παρ' όλα αυτά ύπάρχει και άναμφισβήτητα μεγαλώνει. Είναι τά Σοβιέτ των έργατιών και των στρατιωτών". Καθόριζε επομένως έπιδέξει την πολιτική του κόμματος, πού ήταν νά παραλύσει την κυβέρνηση μεταχειριζόμενος τά Σοβιέτ, συγχρόνως δέ άγωνιζόταν νά άποκτήσει την πλειοψηφία των Σοβιέτ της Πετρούπολεως. Όταν πετύχαινε αυτά, θά πραγματοποιούσε την ένοπλη έξέγερσή του.

Στις 3 'Ιουλίου του 1917 οι μπολσεβίκοι εκμεταλλεύονται διάφορες έργατικές κινητοποιήσεις πού δημιούργη-

σαν οι ίδιοι και κηρύσσουν τότε στην Πετρούπολη ένοπλη έξέγερση. Τό άποτέλεσμα όμως αυτής της επαναστάσεως ήταν ή άποτυχία. Τότε είπε ό Λένιν: Είναι ή στιγμή για την κυβέρνηση νά μάς στρίψει τό λαρόγγι". Έγραψε επίσης στον Τρότσκι: "Τώρα θά μάς τουφεκίσουν όλους. Είναι ή κατάλληλη στιγμή". Παρ' όλους όμως τους φόβους του Λένιν, ότι τά πάντα πλέον έχουν χαθεί, στην πραγματικότητα τίποτε δεν συνέβη, αφού ή δημοκρατική κυβέρνηση πήρε ήπια μέτρα άπέναντι στους μπολσεβίκους, δίνοντας έτσι την εύκαιρία νά επαληθευθεί ή φράση του Λένιν ότι: "Οί άστοί θά μάς δώσουν τό σκονί πού θά τους κρεμάσουμε".

Στη συνέχεια, προκαλείται κυβερνητική κρίση με άποτέλεσμα στις 6 Αύγουστου 1917 νά παραιτηθεί ό πρίγκιπας Λβόφ. Άμέσως γίνεται πρωθυπουργός ό Κερένσκυ, πού διατηρεί συγχρόνως τό ύπουργείο Στρατιωτικών. Τότε έρχεται σε σύγκρουση με τον Στρατάρχη Κορνίλωφ, τον όποίο κατηγορεί ότι έτοιμάζει δήθεν κίνημα για νά καταργήσει την δημοκρατική κυβέρνηση. Όλοι τους τότε πίστευαν πώς ό Κορνίλωφ θά βάδιζε κατά της Πετρούπολεως. Τό ίδιο πίστευε και ό Κερένσκυ πού καλεί όλα τά κόμματα - συμπεριλαμβανομένου και του μπολσεβίκικού - με σκοπό νά ζητήσει τη βοήθειά τους για νά αντιμετώπισει τον Στρατάρχη. Τό τελικό άποτέλεσμα όλης αυτής της ύποθέσεως ήταν νά φυλακισθεί μεν ό Κορνίλωφ, αλλά νά χάσει ό Κερένσκυ την έμπιστοσύνη του Στρατού και νά είναι αδύναμος έμπρός στα Σοβιέτ.

Οι μόνοι πού βγήκαν κερδισμένοι από τη σύγκρουση Κερένσκυ - Κορνίλωφ ήσαν οι μπολσεβίκοι, οι όποιοι τώρα με τά γεγονότα ξαναέμφανίζονται στο προσκήνιο της πολιτικής από τό περιθώριο στο όποίο είχαν περιπέσει μετά τά γεγονότα του 'Ιουλίου. Συγχρόνως άποφυλακισθηκαν όλοι οι ήγέτες του μπολσεβίκικού κόμματος πού είχαν συλληφθεί. Τώρα πλέον, τό κλίμα πού κατέθλιβε τον Λένιν άλλαξε, με την βοήθεια του Κερένσκυ.

Στις 8 'Οκτωβρίου 1917 σχηματίζεται ή τέταρτη κατά σειρά προσωρινή κυβέρνηση με πρόεδρο τον Κερένσκυ. Οι μπολσεβίκοι και τό κόμμα της "δεξιάς" ύποστηρίζε την κυβέρνηση. Οι μενσεβίκοι διχάζονται, άλλοι την ύποστηρίζουν και άλλοι - με άρχηγό τον Μορτώφ - την μάχονται. Τό ίδιο πράττουν και οι σοσιαλεπαναστάτες πού είναι και αυτοί χωρισμένοι στα δυό.

Ενώ στα άλλα κόμματα ύπάρχει διχόνοια, τους μπολσεβίκους αντίθετα τους διακρίνει ή ενότητα και ή συνοχή. Τό κέρδος του ήταν, πλην των άλλων - και ή κατάκτηση της πλειοψηφίας των Σοβιέτ της Πετρούπολεως, πρόεδρος των όποιων έγινε ό Τρότσκι (4).

Ο Λένιν την έποχή αυτή προσπαθεί νά διατηρεί την ενότητα στο κόμμα, γιατί άντλαμπάνεται ότι δεν είναι άπαραίτητο νά ξεσηκώσει τον Ρωσικό λαό σε επανάσταση για

νά καταλάβει την έξουσία. Τού άρκει ένα τοπικό - αξιόκλημα στην Πετρούπολη, κι όταν αυτό πετύχει ή ύ. λοιπή χώρα θά άκολουθήσει.

Γι αυτό δεν φθείρει τους μπολσεβίκους σε κοινοβουλευτικούς άγώνες, αλλά προωθεί την επανάσταση.

Στις αρχές του Οκτωβρίου 1917 ο Λένιν επέστρεψε από το Βίμποργκ στην Πετρούπολη. Έγκαταστάθηκε στο σπίτι ενός μπολσεβίκου και από εκεί κατηύθηνε το μπολσεβίκικο κόμμα. Συγχρόνως γράφει ένα έργο μεγάλης σημασίας που για λόγους συνωστιστικούς το ώνόμασε "Συμβουλές ενός τρίτου". Σ' αυτό το έργο ο Λένιν προσδιορίζει τις θεμελιώδεις αρχές της επανάστασης:

1. Όταν αρχίζουμε την επανάσταση πρέπει να είμαστε αποφασισμένοι να την πάμε μέχρι τέλους.
2. Να συγκεντρώνουμε στο αποφασιστικό σημείο, κατά τη κρίσιμη στιγμή, δυνάμεις υπέρτερες του αντιπάλου.
3. Η άμυνα είναι ο θάνατος της εξέγερσης. Παντού και πάντοτε επίθεση.
4. Αίφνιδιασμός του εχθρού.
5. Κάθε στιγμή νάχουμε επιτυχίες, έστω και ασημαντες, και να διατηρούμε πάση θυσία την ηθική υπεροχή.

Στό μεταξύ, στις 23 Οκτωβρίου του 1917, συνέρχεται η Κεντρική Επιτροπή των μπολσεβίκων που αποφασίζει να κάνει ένοπλη εξέγερση. Βρέθηκαν όμως μέσα στο κόμμα δυο άτομα που διεφώνησαν: ο Ζηνόβιεφ και ο Καρένεφ. Αυτοί, με άνοικτη επιστολή προς κάθε κομματική οργάνωση, εξήγησαν γιατί ήσαν αντίθετοι προς την επανάσταση, γράφοντας: "Δυστυχώς δεν έχουμε την πλειοψηφία ούτε του Ρωσικού λαού, ούτε και του διεθνιστικού προλεταριάτου. Είμεθα βέβαιοι, για παράδειγμα - ότι στις εκλογές για την Συντακτική Έθνοσυνέλευση, η πλειοψηφία των αγροτών θα ψηφίσει τους σοσιαλεπαναστάτες".

Ο Λένιν μόλις πληροφορείται τα παραπάνω, άνακoiνώνει τά εξής: "Η νίκη είναι σίγουρη γιατί δεν υπάρχει κανείς να μάς πολεμήσει. Η κυβέρνηση δεν μπορεί να κάνει τίποτα και θά συνθηκολογήσει". Μετά απ' αυτή την άνακοίνωση, αναγκάζονταο να πάρουν θέση υπέρ της επανάστασης, και ο Ζηνόβιεφ και ο Καρένεφ.

Για την προετοιμασία και την διεξαγωγή της επανάστασης χρειαζόταν ένα ειδικό όργανο. Γι' αυτό τον λόγο συγκροτήθηκε από τους μπολσεβίκους η "Στρατιωτική Επαναστατική Επιτροπή", στην οποία διόρισαν πρόεδρο τον Τρότσκι. Επίσης για να δικαιολογήσουν αυτό το όργανο, διέδωσαν ότι σχηματίσθηκε με σκοπό να ώργανώσει την άμυνα της Πετρούπολης κατά των Γερμανών.

Οι ενέργειες βέβαια των μπολσεβίκων δεν περνούσαν άπερατήρητες ούτε από τους δημοκράτες ούτε από τους σοσιαλιστές. Πρώτος ο Κερένσκυ κατήγγειλε τους μπολσεβίκους ότι έτοιμάζον προξικόπημα. Στη συνέχεια και ο μενσεβίκος ηγέτης Ντόν, μιλώντας στην Κεντρική Επιτροπή των Σοβιέτ διαμαρτυρήθηκε για τον ίδιο λόγο. Συγχρόνως δέ και οι στρατιωτικές αρχές είδωποιήσαν τους στρατιωτικούς ότι οι μπολσεβίκοι "κάτι" έτοιμάζον.

Ο Λένιν βέβαια, παρ' όλο που οι ενέργειές του έγιναν γνωστές, συνεχίζει να εργάζεται για την ένοπλη εξέγερση. Η γυναίκα του, Κρόψκαγια, μάς πληροφορεί: "με όλο του τό είναι ζωός ο Λένιν αυτόν τον τελευταίο μήνα, με την σκέψη της εξέγερσης, μόνον αυτήν σκεπτόταν, μετεδίδε στους συντρόφους τή διάθεσή του, τήν πίστη του".

Στις 30 Οκτωβρίου η "Στρατιωτική Επαναστατική Επιτροπή", καλεί στο Ίνστιτούτο Ενμόλων άσσκεψη, στην οποία παραβρέθηκαν και στελέχη της φρουράς της Πετρούπολης. Στη άσσκεψη αυτή συζητήθηκαν όλες οι λεπτομέρειες για τή σωστή διεξαγωγή της επανάστασης.

Μόλις τέλειωσε η άσσκεψη ο Τρότσκι ανέβηκε στο βήμα των Σοβιέτ της Πετρούπολης, όπου γεμάτος όργη στιγμάτισε τους "σοκοφάντες", οι οποίοι έλεγαν ότι τάχα οι Μπολσεβίκοι έτοιμάζοντα για πραξικόπημα. Ακριβέστερα ο Τρότσκι τόνισε: "Αυτές τίς ημέρες ο τύπος είναι γεμάτος από πληροφορίες, φήμες και άρθρα για μία σχεδιαζόμενη "ένέργεια". Έμεις, δέν μπορούμε να παίρνομε αποφάσεις που να είναι άγνωστες στους εργάτες και τους στρατιώτες. Δέν κρύβου,ε τίποτα. Δηλώνω έπίσημα, ότι δέν έχουμε διατάξει καμιά ένοπλη ενέργεια". Αυτά τά λόγια τά είπε ο Τρότσκι με πολύ πειστικότητα και ύποκρισία που άποκοίμισε τους αντιπάλους του, ώστε να πετύχει ο αίφνιδιασμός πλήρως, άπαραίτητη προϋπόθεση - σύμφωνα με τίς οδηγίες του Λένιν - για τήν τελική νίκη.

Συγχρόνως εκδίδεται άνακοίνωση από τή Στρατιωτική Επαναστατική Επιτροπή που έλεγε τά εξής: "Παρά τίς φήμες και τίς διαδόσεις που κυκλοφορούν, δηλώνουμε ότι δέν υπάρχει θέμα προπαρασκευής καί πραγματοποιήσεως

“ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΠΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΕΠΑΨΑΝ ΝΑ ΜΙΛΑΝΕ ΟΙ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ”

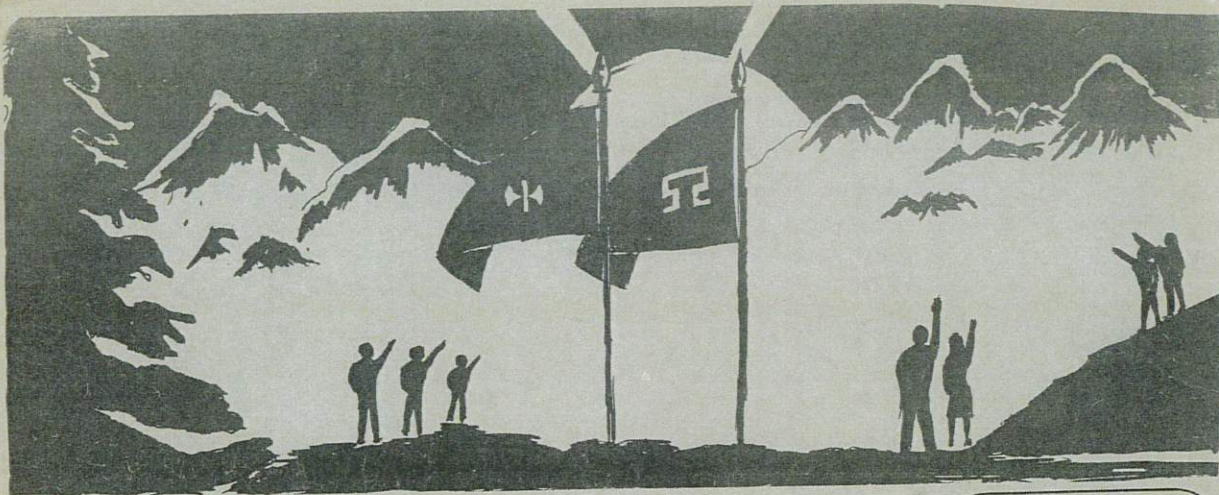
Είναι άλήθεια. Μόνον που δέν επρόκειτο
περί "δικτατορίας του προλεταριάτου"
άλλά περί δικτατορίας ΕΠΙ του προλεταριάτου

μιάς βιαίας κατακτήσεως της εξουσίας". Με τέτοιες άνακοινώσεις και διαμαρτυρίες κατόρθωσαν οι μπολσεβίκοι με έπιτυχία να άποκρύπτουν τους πραγματικούς τους σκοπούς.

Παρ' όλη όμως τήν ύποκρισία, ο Κερένσκυ φαίνεται ότι τους ύποπτευόταν και γι' αυτό τους κατηγορεί για προδοσία έναντι της Ρωσίας, διότι μία έσωτερική επανάσταση θά βοηθούσε τους Γερμανούς. Έτσι, στις 6 Νοεμβρίου του 1917 (24 Οκτωβρίου με τό παλιό ημερολόγιο) και ενώ ή ώρα είναι 3 τό πρωί, συνεδριάζει στα Χειμερινά Άνάκτορα η Προσωρινή Κυβέρνηση, που άποφασίζει:

- ο Νά οργανωθούν όλες οι πιστές στην Κυβέρνηση στρατιωτικές μονάδες που σταθμεύουν στην πόλη.
- ο Νά άνακληθούν άμέσως από τά προάστια της Πετρούπολης, οι Ευέλπιδες, τό Πυροβολικό και οι Καζάκοι.
- ο Νά έπιταχυνθεί ή άφιξη από τό μέτωπο πιστών στρατευμάτων.
- ο Νά κλειστούν οι μπολσεβίκοις εφημερίδες.
- ο Νά άπομακρυνθεί στο πέλαγος, τό καταδρομικό "ΑΒΡΟΡΑ".

(4) Ήταν έβραιος στην καταγωγή. Τό πραγματικό του όνομα ή- Μπρονστάϊν.

ΕΛΛΑΣ

Γύρω τριγύρω θάλασσα
Βράχοι, θυμάρι, πεύκα.
Βουνά, τρισένδοξες θεών
ἀρχαίων κατοικίες.
Ἀμπέλια καὶ πορτοκαλιές
ἐλῆες καὶ κάποια λεύκα
καὶ φῶς παντοῦ, μαγευτικές
φωτίζει ἀρμονίες.

Ὅριζοντες ἀπέραντοι καὶ
ὄργιο χρωμάτων
εὐγενικῶν καὶ ἀπαλῶν
σέ θέλγουν ὅπου καὶ ἄν πᾶς
καὶ μιὰ σειρά ἡρώσιμῶν
καὶ ἔργων ἀθανάτων
τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδιάς
αὐτ' εἶναι ἡ ΕΛΛΑΣ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

ΑΧΤΙΔΕΣ, ΟΠΛΑ καὶ ΕΛΑΣ, ΕΑΜ
σφαγή καὶ αἷμα
μίσος βαθύ καὶ ἄσβηστο γιὰ
κάθε Ἑλληνικό
Μέ τῶν ἐλλήνων τὰ κορμιά γεμάτο
κάθε ρέμα
Οἱ βούλγαροι τοῦ τόπου μας
τό λέν κομμουνισμό.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΣΜΟΣ

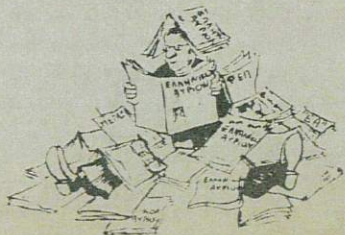
Ευζήτηση πολιτική, τσιγάρο, καφενεῖο,
συναλλαγή, ρουσφέτιον, ἀπάτη καὶ φευτιά
βουτιά, συχνά καὶ τεχνικά στοῦ Κράτους τό Ταμεῖο
λόγια παχειά, ρητορική, αἰσχρὴ κατεργαριά.....

φιλοδοξία, ἄμετρα καὶ παχυλὴ ἐκμάθεια,
πόρωςις συνειδήσεως μαζί κι' ἀρριβεισμός
στή δυστυχία τοῦ λαοῦ ἀνάλητη ἀπάθεια.
Αὐτό εἶναι εἰς τόν τόπον μας "ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΣΜΟΣ"

ΠΟΙΗΣΗ

τοῦ
Κ. Γεωργακοπούλου

Ἄν ζητᾶς τὴν ΑΛΗΘΕΙΑ
διάβαζε
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΥΡΙΟΝ

Μηνιαῖον Ἐθνικιστικῶν Κοινωνιοκρατικῶν Περιοδικῶν

Στρ. Μπραντοῦνα 3 – τηλ. 523-750 – Θεσσαλονίκη

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ

ΑΔΟΛΦΟΥ ΧΙΤΛΕΡ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΜΟΥ ΔΙΑΘΗΚΗ

6 Φεβρουαρίου 1945

Πέρασαν 54 μήνες ενός φοβερού αγώνος, ο οποίος διεξήχθη και από τους δύο αντιπάλους με απaráλληλη δύναμη. Τώρα, το Γερμανικό έθνος είναι μόνο του απέναντι σε μία συμμαχία άποφασισμένη διά την εξολόθρευση του.

Σ' όλο το μήκος των συνόρων μας γίνονται μάχες, που πληθαίνουν όλο και περισσότερο. Οι έχθρικές δυνάμεις συγκεντρώνονται για το τελευταίο τους κτύπημα, που δεν είναι απλά η νικηφόρα έκβαση του πολέμου, αλλά η συντριβή και εξέλεψη μας. Θέλουν να διαλύσουν το Κράτος μας και να εξαλείψουν την κοσμοθεωρία μας. Έπιθυμούν να σκλαβώσουν τους Γερμανούς, γιατί πίστευαν στον Έθνικοσοσιαλισμό. Βρισκόμαστε λίγο πριν από το τέλος.

Τα πράγματα είναι πολύ σοβαρά. Δεν θα είναι περιεργό εάν μά καταβάλλη η κόπωση και δεν μπορούμε να διακρίνουμε τα τρωτά σημεία των αντιπάλων μας, που είναι πολλά.

Και πρώτα απ' όλα ο αντίπαλός μας είναι μία εβραϊκοκινούμενη συμμαχία που την διατηρεί ο φόβος και ο φόβος για την κοσμοθεωρία του Έθνικοσοσιαλισμού. Η μοναδική μας πιθανότητα για να αντιμετωπίσουμε αυτή το άσχημίστιο θηρίο είναι να βασιστούμε αποκλειστικά στον έαυτό μας. Να πολεμήσουμε θαρραλέα αυτό το συνονθύλευμα έχοντας εθνική ομοιογένεια που τίποτα δεν θα μπορεί να την διασπάσει. Ένας έθνος, όπως το Γερμανικό, δεν είναι δυνατόν να χαθεί. Απεναντίας, θα βγεί απ' αυτόν τον πόλεμο πιο ψυχρωμένο και πιο δυνατό από κάθε άλλη φορά. Όσες δυσκολίες κι αν συναντήσει το Γερμανικό έθνος θα τις ξεπεράσει και θα γνωρίσει στο μέλλον εύτυχημένες μέρες.

Η απόφαση των έχθράν μας να μας εξοντώσουν δεν μας αφήνει πολλά περιθώρια έκλογής. Είμαστε υποχρεωμένοι να βαδίσουμε τον μοναδικό δρόμο που μας απομένει, χωρίς να βλέπουμε πίσω μας και με τη δύναμη που δίνει η απελπισία. Πρέπει να υπερασπίσουμε κάθε σπιθαμή του εδάφους μας. Όσο καιρό θα συνεχίζεται ο πόλεμος, θα διατηρούμε άσβεστες τις ελπίδες μας. Μέχρι την όριστική του λήξη, τίποτα δεν είναι χαμένο. Και αν τελικά είναι γραφτό να συντριβούμε για μία ακόμη φορά στο διάβα της ιστορίας μας, από δυνάμεις ανώτερές μας, τότε θα πέσουμε με καθαρό το μέτωπο, διατηρώντας ακηλίδωτη την τιμή της Γερμανίας. Μία μάχη απελπισίας, αποτελεί πάντοτε ένα ένδοξο παράδειγμα. Να θυμηθούμε τον Σπαρτιάτη Λεωνίδα με τους τριακοσίους του. Βέβαια δεν είμαστε σαν τα πρόβατα που πάνε ήρεμα στη σφαγή.

Όχι! Ποτέ δεν μπορούμε να θεωρήσουμε απελπιστική την κατάσταση. Άλλωστε πολλά παραδείγματα έχουμε από την γερμανική ιστορία, που η τύχη άλλαξε. Κατά τον έπταετή πόλεμο ο Φρειδερίκος συνάντησε τις ίδιες με μας δυσκολίες. Και είχε αποφασίσει να τερματίσει την ζωή του, αν μία ώριση ημέρα του χειμώνα του 1762 δεν παρουσιάζονταν αλλαγή της τύχης. Δεν χρειάστηκε να πραγματοποιήσει την απόφασή του, γιατί λίγο πριν από την ήμερημνία που έθρεψε ως όριο, πέθανε η Τσαρίνα και μετεβλήθη όλη η είκόνα του πολέμου. Έτσι και μείς, σαν το μεγάλο Φρειδερίκο, πολεμάμε με "συμμαχία" και μία "συμμαχία", να το θυμάστε αυτό, δεν έχει σταθερή ενότητα. Υφίσταται μόνο επειδή το θέλουν μερικοί

άνθρωποι. Αν χανόταν Εσφνικά ο Τσάρτσιλ, τότε όλα θα μπορούσαν αμέσως να αλλάξουν. Ίσως αντίλαμπανόντων η Βρετανική έλιτ το χάος που βρίσκεται εμπρός της και δοκίμαζε ένα ισχυρό ταρακούνημα. Για τους Βρετανούς άλλωστε πολεμούμε έμμεσα, αφού αυτοί θα απέλαμβαναν τους καρπούς της νίκης μας.

Μπορεί να μάς δοθεί ο χρόνος να πετύχουμε τη νίκη στην τελική ευθεία. Το μόνο που απαιτείται είναι να μη υποκύψουμε. Γιατί για τον γερμανικό λαό, το να ζή άνεξάρτητος, είναι ήδη μία νίκη. Και μόνο αυτό, θα ήταν αρκετό για να δικαιολογήσει αυτό τον πόλεμο, που δεν θα έλεγε κανείς ότι έγινε άσκοπος, μία και ήταν εκ των πραγμάτων απαραίτητος. Οι αντίπαλοι του γερμανικού έθνικοσοσιαλισμού με υπεχρέωσαν να τον διεξάγω, ήδη από τον Ιανουάριο του 1933.

7 Φεβρουαρίου 1945

Κάθε λαός που θέλει να εύτυχήσει είναι υποχρεωμένος να παραμείνη προσκαλημένος στην γή του. Δεν πρέπει να χάνουν οι άνθρωποι την επαφή τους με τη γή που τους γέννησε. Κι αν τύχη να απομακρυνθούν για λίγο απ' αυτήν, πρέπει να έχουν κατά νού την επιστροφή. Σ' αυτόν τον κανόνα έμειναν πιστοί ο Βρεταννοί, παρ' όλο που διεκρίθησαν ως άποικιστές.

Πιστεύω δε πως οι ήπειρωτικοί λαοί, όφείλουν να έπεκτείνωνται μόνον προς γειτονικά εδάφη.

Αυτήν την αναγκαιότητα να αποκτήσουν στέρες ρίζες τη ναύθουν όλοι οι ήπειρωτικοί λαοί, ιδίως οι Γερμανοί, κι αυτό είναι μία έξηγησι του γιατί δεν έπιθυμήσαμε ποτέ να αποικίσουμε άλλες χώρες. Ανατρέχοντας στην παλαιότερη αλλά και στη νεώτερη ιστορία διαπιστώνουμε πως τελικά εκείνοι που άρέσκονταν σε υπερπόντιες κατακτήσεις κατατούσαν πτωχοί. Έξαντλούντο από τις προσπάθειές τους. Αυτό το άξιωμα είχε εφαρμογή σ' όλους τους λαούς, που είτε ήσαν δημιουργοί των δυνάμεων (της έπεκτάσεως και της καταστροφής), είτε ήσαν οι μμητές. Το καλύτερο παράδειγμα είναι οι Έλληνες.

Αυτό που συνέβη στους Αρχαίους Έλληνες, συνέβη στους τελευταίους αιώνες σ' όλους τους Ευρωπαϊούς. Η εύτυχια ενός λαού εξαρτάται από τη συγκέντρωση των προσπαθειών του για την εύμερεια του τόπου του. Μία αναδρομή στην ιστορία θα έπιβεβαιώσει την αλήθεια του άνωτέρω συλλογισμού.

Η Ισπανία, η Γαλλία, η Βρεταννία, εξαντλήθηκαν με τις άσκοπες αποικιακές κατακτήσεις. Το κράτη που δημιουργήθηκαν από την Ισπανία και Βρεταννία, είναι σήμερα άνεξάρτητα και άκολουθούν δική τους πολιτική. Βέβαια, πρόκειται για άφύσικα δημιουργήματα που δεν έχουν ψυχή, ούτε πνευματική ζωή δική τους. Βλέποντάς τα από αυτή την σκοπιά, αντίλαμβάνεται ότι άπλάως υπάρχουν.

Βέβαια, θα μπορούσε κανείς να πη ότι η άποικισι της Αμερικανικής και Αυστραλιανής Ηπείρου ήταν έπιτυχής. Άλλά η έπιτυχια είναι μόνο υλική. Οι χώρες που δημιουργήθηκαν είναι τεχνητά κατασκευάσματα, και είναι άγνωστο εάν βρισκονται στην νηπακή τους ηλικία, ή υποφέρουν από γεράματα. Πιο φανερά άσφαλώς είναι η άποτυχια στις χώρες που άποικήθηκαν, ενώ ύπήρχαν σ' αυτές λαοί που τις κατοικούσαν. Σ' αυτές τις χώρες οι λευκοί άποικοί έπιβλήθησαν με την βία και δεν συνετέλεσαν στην άλλοίωση των κατοίκων. Οι Ινδοί έξακολουθούν να είναι Ινδοί, οι Κινέζοι είναι Κινέζοι, οι Μωσαμηθοί είναι Μωσαμηθοί. Δεν παρουσιάσθηκαν μεταβολές παρά μόνο θρησκευτικές, έπειτα από τις πολλές προσπάθειες των Χριστιανών Ιεραποστόλων. Και εδώ όμως είναι άμφίβολη η ειλκρίνεια του προσηλυτισμού - πλίν της περιπτώσεως άλλασπιστίας των άρελών και πνευματικά άναπήρων. Έκείνο που άναμφίβολα έδωσαν οι λευκοί άποικοί στους Ιθαγενείς, ήταν ό,τι χειρότερο μπορούσαν να τους δώσουν - την ύλισμό, τον άλκοολισμό και την σφύλι. Κατά τα άλλα, τα χαρακτηριστικά των λαών έμειναν άμετάβλητα. Και εκεί όπου έπεχειρήθηκε η βίαη μεταβολή, το άποτέλεσμα ήταν καταστρεπτικό και θα άπρεπε να άποφευχθή τέτοια ένεργεια. Δεν θα πρέπει όμως να παραβλέψουμε και μία σημαντική έπιτυχια των άποικων. Κατόρθωσαν να μισηθούν από τους λαούς αυτούς, σε τέτοιο σημείο ώστε Ξυπνώντας από τη νάρκη τους να διώξουν τους λευκούς. Πράγματι φαίνεται πως Ξύπνησαν μόνο και μόνο γι' αυτό.

Μήπως μπορεί κανείς να υποστηρίξει πως η άποικιακή πολιτική αύησε τους Χριστιανούς; Ούτε κατά διάνοια πέτυχαν τους μαζικούς προσηλυτισμούς των Μουσουλμάνων. Βρίσκει κανείς ποτέ εδώ ποτέ εκεί χριστιανικές περιοχές - χριστιανικές στο όνομα δηλαδών, και όχι στην ουσία. Αυτή είναι η έπιτυχια της περιφημης Χριστιανικής θρησκείας, της υπερμάχου της υπερτάτης αληθείας.

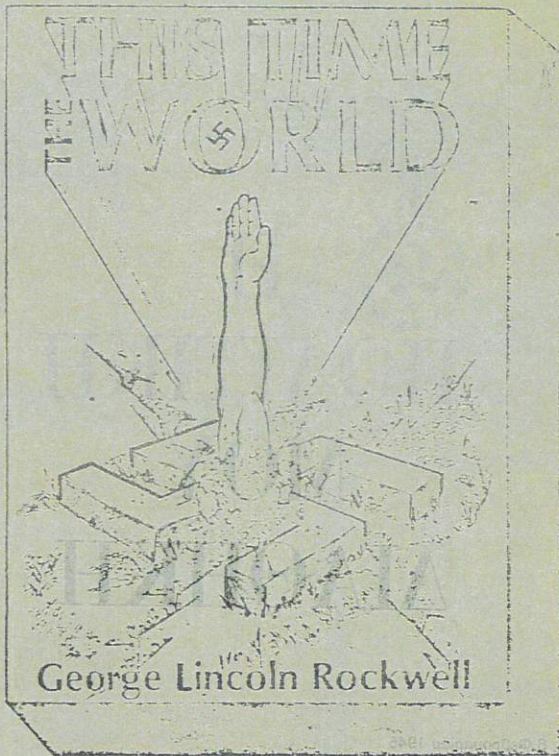
Όλα τα άνωτέρω δείχνουν ότι άπέτυχε η άποικιακή πολιτική των Ευρωπαϊών. Και για να επανέλθω στην μοναδική περιπτώσιη πλσματικής έπιτυχίας του άποικισμού, τις ΗΠΑ, έθλω να πω ότι αυτή είναι καθαρά υλική. Δημιουργήθηκε ένα τέρας το όποιο σε μια έποχή που η μητέρα του - η Εύρώπη - άγωνίζεται άπεληπόμενα να άπαλλαγη από τον κομμουνιστικό κίνδυνο, αυτό το τέρας υπό την ήγεια του εβραϊκοκινούμενου Ρούζβελτ δεν κάνουν τίποτα άλλο από

τό να θέτουν στην διάθεση των βαρβάρων Ασιατών τα υλικά τους αποθέματα. Και αυτοί οι Ασιάτες είναι αποφασισμένοι να εξολοθρευτούν τους ευεργέτες τους Αμερικανούς. Μιά ματιά στο παρελθόν μάς κάνει να θλιβόμαστε πού τόσο εκατομμύρια Γερμανών με καλή διάθεση μεταστάσευσαν στις ΗΠΑ, και είναι τώρα η σπονδυλική στήλη αυτής της χώρας. Και να σημειωθεί ότι αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι μόνο καλοί Γερμανοί πού τους έχασε η πατρίδα τους, αλλά κατήντησαν οι χειρότεροι εχθροί της. Γιατί είναι αλήθεια πως ο Γερμανός μετανάστης διατηρεί όλα τα φυλετικά προτερήματα, της μεθοδικότητας και συνειδητής εργασίας, αλλά πολύ γρήγορα χάνει την ψυχή του. Ένας μετανάστης Γερμανός, είναι ένας παρά φύση Γερμανός.

Μελλοντικά θα πρέπει να αποφύγουμε τέτοιες μεταγίσεις Γερμανικού αίματος. Τό βλέμματα της φυλής μας μόνον Ανατολικό πρέπει να στραφούν, γιατί προς τὰ εκεί είναι πεπωμένο να έπεκταθῆ τὸ γερμανικό ἔθνος. Οἱ Γερμανοί, σκληροί καὶ γεροδεμένοι ἄνδρες, θὰ διατηρήσουν τὰ φυλετικά τους προτερήματα στο σκληρό κλίμα τῆς Ἀνατολῆς. Καὶ ἡ ἀγάπη μαζί με τὴν ἐπιθυμία ἐπιστροφῆς στὴν πατρίδα τους, θὰ παραμείνουν ἀναλλοίωτες μέσα στις ἀντίθετες καταστάσεις πού θὰ συναντήσουν στους νέους τόπους. Στείλτε ἕνα Γερμανό στο Κίεβο, καὶ θὰ παραμείνῃ ἕνας ἄριστος Γερμανός. Στείλτε τον στο Μάϊαμι, καὶ θάχτε ἕνα Γερμανό ἐκφυλισμένο, δηλαδή ἕνα Ἀμερικανό.

Ἀφού ὁ ἀποικισμός δὲν εἶναι μέσα στα φυλετικά χαρίσματα τοῦ Γερμανοῦ, δὲν ἔπρεπε ἡ Γερμανία νὰ συμμαχήσῃ με ἀποικιστικά ἔθνη καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ ἀποικιακά τους σχέδια. Αυτό πού χρειάζεται σέ μάς εἶναι κάτι ὅπως τὸ δόγμα Μονρόε, ἀλλά γιὰ τὴν Εὐρώπη: "Ἡ Εὐρώπη στους Εὐρωπαίους", πού σημαίνει καὶ ὅτι οἱ Εὐρωπαῖοι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναμιγνύονται στις ὑποθέσεις τῶν ἄλλων ἠπείρων.

Οἱ Αὐστραλοὶ, ὡς ἀπόγονοι καταδικῶν, τὸ μόνο πού πρέπει νὰ μάς ἐμπνέουν εἶναι μιά τέλεια ἀδιαφορία γι' αὐτούς. Εἶναι δικό τους θέμα πού δὲν διαθέτουν ἀρκετὴ ζωτικότητα γιὰ νὰ αὐξηθούν καὶ νὰ γεμίσουν τους τόπους πού κατέκτησαν. Δὲν ἔχουμε κανένα λόγο νὰ τους προσφέρουμε τὴν βοήθειά μας σ' αὐτά. Δὲν θὰ με δυσραρεστήσῃ καθόλου νὰ δώ τους πλεονάζοντες ἀσιατικούς λαούς νὰ ἐπιχειροῦν νὰ γεμίσουν αὐτοὶ τίς ἀδειες ἐκτάσεις τῆς Αὐστραλίας. Ἄς βροῦν μόνον τὴν λύση στο πρόβλημά τους. Ἐπαναλαμβάνω, ἐμεῖς δὲν ἔχουμε καμμιά δουλειά νὰ ἀνακατευθούμε στις ὑποθέσεις τους.

Τὸν πῦρ τῆς ἐξέγερσης οὐ μόνον ἡμεῖς ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι ἔθνη ἔχουν ἀναμείξει. Ἡ ἀμερικανική ἐξέγερσις ἔχει ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τὸν λαόν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ τὸν λαόν τῆς Ἰταλίας. Ἡ ἀμερικανική ἐξέγερσις ἔχει ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τὸν λαόν τῆς Γαλλίας καὶ ἀπὸ τὸν λαόν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ἡ ἀμερικανική ἐξέγερσις ἔχει ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τὸν λαόν τῆς Βρετανίας καὶ ἀπὸ τὸν λαόν τῆς Πορτογαλίας. Ἡ ἀμερικανική ἐξέγερσις ἔχει ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τὸν λαόν τῆς Ἰσπανίας καὶ ἀπὸ τὸν λαόν τῆς Ἰταλίας. Ἡ ἀμερικανική ἐξέγερσις ἔχει ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τὸν λαόν τῆς Γαλλίας καὶ ἀπὸ τὸν λαόν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ἡ ἀμερικανική ἐξέγερσις ἔχει ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τὸν λαόν τῆς Βρετανίας καὶ ἀπὸ τὸν λαόν τῆς Πορτογαλίας. Ἡ ἀμερικανική ἐξέγερσις ἔχει ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τὸν λαόν τῆς Ἰσπανίας καὶ ἀπὸ τὸν λαόν τῆς Ἰταλίας.

Ὁ Ἐθνικοσοσιαλισμός στὶς ΗΠΑ
εἶναι σήμερα πραγματικότητα
Στὸ σκίτσο, τὸ χερί τοῦ ἡγέτη τῶν Ἀμερικανῶν Ἐθνικοσοσιαλιστῶν, Γ. Α. Ρόκγουελ, ὑψώνεται σὲ χαιρετισμό

10 Φεβρουαρίου 1945 - νὰν προσηνέμεν ἡμεῖς ἀπὸ τὴν ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τὸν λαόν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ τὸν λαόν τῆς Ἰταλίας. Ἡ ἀμερικανική ἐξέγερσις ἔχει ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τὸν λαόν τῆς Γαλλίας καὶ ἀπὸ τὸν λαόν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ἡ ἀμερικανική ἐξέγερσις ἔχει ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τὸν λαόν τῆς Βρετανίας καὶ ἀπὸ τὸν λαόν τῆς Πορτογαλίας. Ἡ ἀμερικανική ἐξέγερσις ἔχει ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τὸν λαόν τῆς Ἰσπανίας καὶ ἀπὸ τὸν λαόν τῆς Ἰταλίας.

Πολλές φορές ἀκεφθήκαμε ἴσως ἦταν λόθος μας πού δὲν πήραμε μαζί μας στὸν πόλεμο τὴν Ἰσπανία. Ἡταν εὐκόλο γιατί ἡ Ἰσπανία εἶχε τὸν ἴδιο πῦθό με τὴν Ἰταλία νὰ βρεθῆ στὸν Ὀμίλο τῶν Νικητῶν.

Ὁ Φράνκο βέβαια εἶχε ὑπερεκτιμήσει τὴν ἐνδεχόμενη ἰσπανική συμβολή. Παρ' ὅλα αὐτά - καὶ παρὰ τίς συστηματικές διαβολές τοῦ Ἰησοῦιτη γαμπροῦ του - ἦταν πρόθυμος νὰ ἀγωνισθῆ στὸ πλευρὸ μας, ἂν τοῦ ὑποσχόμασταν ἕνα μικρὸ τμήμα ἀπὸ τὴν Γαλλία, πού συμβολικά θὰ τὸν καλῶκαμε, καὶ ἕνα σημαντικό τμήμα ἀπὸ τὴν Ἀλγερία πού θὰ ἦταν οὐσιαστικὴ ἀφέλεια. Ἐπειδὴ ὅμως στὴν πραγματικότητα ἡ Ἰσπανία δὲν εἶχε κάτι τὸ οὐσιώδες νὰ μάς προσφέρει, ἀπεφάσισα πῶς δὲν ἦταν ἀναγκαῖα ἡ συμμετοχή της. Δὲν κρύβω πῶς θὰ μάς βοηθούσε, νὰ καταλάβουμε τὸ Γιβραλτάρ. Ἀλλά συγχρόνως θὰ ἀναλαμβάναμε τὴν ὑποχρέωσι νὰ ὑπερασπιζώμαστε πολλὰ χιλιόμετρα ἀκτίων τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ἀπὸ τὸ Στὴν Σεμπάστιαν ἕως τὸ Κάντιθ, Κοιτὰ σ' αὐτὸ τὸ ἐμπόδιο ὑπῆρχε πάντοτε ἡ πιθανότητα νὰ ἐνανανῶνῃ ἡ σπιθαμὴ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, με τὴν φροντίδα τῶν Βρετανῶν. Θὰ εἶχαμε συνδέσει τὴν τύχη μας με ἕνα καθεστῶς κέρδο-ἀκόπων κεφαλαιοκρατῶν, πού ἦσαν ὄργανα μίας κλίμας τοῦ κλήρου, καὶ γιὰ τὸ ὅποιο καθεστῶς δὲν τρέφω - ἰδίως σήμερα - καμμιά συμπάθεια. Ποτέ δὲν θὰ συγχωρέσω τὸν Φράνκο, ὁ ὅποιος ἀντὶ τὸ ἐνίσχυσε τοῦ Ἰσπανοῦ μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, κινήθηκε τοῦς Φαλλαγίτες, χάρις στοῦς ὁποίους τοῦ δώσαμε τὴν βοήθειά μας. Ὁ Φράνκο τοῦς μεταχειρίσθηκε χειρότερα κι ἀπὸ τοῦς κομμουνιστῆς, λέε καὶ ἦταν ἡσθετῆς.

Ἡ χρησιμοποίησι βίας ἐπὶ τοῦ μισοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας, με σκοπὸ τὸν πλουτισμὸ μίας χούφτας καταχραστῶν, καὶ με τίς εὐχές τοῦ κλήρου, δὲν εἶναι λύσι. Πιστεύω πῶς πολλοὶ ἀπὸ αὐτούς πού ὀνομάζονταν "ἐρυθροί", δὲν ἦσαν στὴν πραγματικότητα κομμουνιστῆς. Ἄν γνώριζα τότε τὴν πραγματικότητα, δὲν θὰ ἐστελνα ποτέ τὴν ἀεροπορία μας νὰ βομβαρδίσῃ καὶ νὰ ἀφανίσῃ τὸν λαὸ πού πεινούσε, καὶ συγχρόνως νὰ δωρῶσω στὸν κλήρο ὅλα τὰ ἀντιλαϊκά προνόμια του.

Ἐτσι, τὸ νὰ παραμείνῃ οὐδέτερη ἡ Ἰσπανία μάς πρόσφερε σημαντικὴ ὑπηρεσία, τέτοια πού μόνο μπορούσε νὰ μάς προσφέρει. Ἄν εἶχαμε στὴν πλάτη μας τὴν Ἰσπανία, θὰ φορτωνόμασταν ἕνα περιττὸ βῆρος. Καὶ ἔξωρα ἀπὸ τὰ προσόντα τοῦ Ἰσπανοῦ στρατιώτη, ἡ Ἰ-

ἰσπανία θὰ μάς ἦταν ζημία παρά κέρδος, ἀφοῦ ἄλλωστε δὲν ἦταν προετοιμασμένη οὔτε εἶχε τὰ υλικά ἐφόδια.

Ἐχω τὴν γνώμη, πῶς ἡ ἀθεράπευτη φθορὰ τῶν Λατινικῶν χωρῶν, θὰ φανῆ καθαρὰ μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου. Δὲν μποροῦν πᾶ νὰ εἶναι ρυθμιστῆς τῆς παγκοσμίου πολιτικῆς καταστάσεως, ἀφοῦ εἶναι ἀδύναμες ν' ἀντέξουν στὸν ἀνταγωνισμὸ.

Ἦς πρὸς τὸ Γιβραλτάρ, θὰ μπορούσαμε εὐκόλο νὰ τὸ καταλάβουμε, με τὴν σύμφωνη γνώμη τοῦ Φράνκο καὶ χωρὶς νὰ ἀπαιτηθῆ νὰ ἀναμιχθῆ κι αὐτὸς στὸν πόλεμο. Πιστεύω πῶς ἡ Βρετανία δὲν θὰ ἀντιδρούσε ἐπιθέμενη ἐναντίον τῆς Ἰσπανίας, γιατί θὰ τῆς ἦταν ἄρκετο νὰ παραμείνῃ ὁ Φράνκο οὐδέτερος. Ἐτσι, θὰ γλυτωνάμε ἀπὸ τὸν κίνδυνο νὰ ἀποβιβασθῶν οἱ Βρεταννοὶ στὴν Πορτογαλία.

«Ἡ Πατρις εἶναι μιά πραγματικότητα
Ἄπτή, ἀλλά καὶ Ἄθικτος»

“ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ”

ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΜΕΤΑΞΑ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΑΣ ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ ΑΓΡΙΩΤΑΤΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ε. Βενιζέλος - 11 Οκτωβρίου 1934

Ο τόπος εύρισκεται και πάλιν εις τας παραμονάς έκρηξεως, ή ό-
ποια δέν αποκλείεται να ύποδυθή τήν μορφήν άγριωτάτου εμφυλίου
πολέμου.

Ποία είναι αι αίτια; Πού κείται αι εϋθύνα; Είναι δυνατή ή πρό-
ληψις του κακού;

Εις τά ερωτήματα ταύτα πρόκειται να δοθή άπάντησις διά σει-
ράς άρθρων, τών όποιων τό πρώτον δημοσιεύεται σήμερον.

Ο παγκόσμιος πόλεμος διήρσε βαθύτατα τόν πολιτικόν κό-
σμον τής χώρας.

Κατά τήν έναρξιν του εύρίσκειτο εις τήν άρχήν τό κόμμα τών Φι-
λελευθέρων, τό όποιον ύπεστήριζεν ότι ό πόλεμος ούτος, θίγων τά
ζωτικώτατα του έθνους συμφέροντα, δέν ήδύνατο ν' άφήση ήμάς ά-
διαφόρους. Άφ' ενός διότι έδεσμευόμεθα δια συμμαχικής συνθήκης
πρός τήν Σερβίαν, ένεκα τής όποιας ύποχρεώμεθα να προστρέξωμεν
εις βοήθειάν τής καί άφ' έτέρου διότι μετά τήν εις τόν παγκόσμιον
πόλεμον έμπλοκήν τής Τουρκίας και Βουλγαρίας έκ τής έκβάσεως
αυτού έμελλε να ρυθμισθή ή τύχη όλων τών χωρών, επί τών όποιων
έκτείνονται αι έθνικαι μας διεκδικήσεις.

Ευρισκόμενος εις Μόναχον κατά τήν έναρξιν του Παγκοσμίου
πολέμου, έλαθ έκεί τηλεγράφημα τό κ. Πάσις, έρωτώντας με
ποία θα ήτο ή στάσις τής Έλλάδος κατά τόν πόλεμον.

Άπήντησα ότι επιστρέφω άμέσως εις Έλλάδα, όπου συγκαλών
τό Ύπουργικόν Συμβούλιον επί παρουσία του Βασιλέως, θα ειση-
γούμην τήν γνώμην να δηλώσωμεν ότι θα τηρήσωμεν εϋμενή προς
τήν σύμμαχόν μας ουδέτερότητα, άποφασισμένοι όμως, εν ή περι-
πτώσει έπιτεθή κατά τής Σερβίας ή Βουλγαρία, ν' άντεπιτεθώμεν κα-
τά τής τελευταίας ως σύμμαχοι τής πρώτης.

Πράγματι τήν γνώμην μου ταύτην άπεδέχθη τό Ύπουργικόν
Συμβούλιον, συμφωνούντος άπολύτως και του Βασιλέως. Η πολιτι-
κή δέ αύτή έθωρηθή και υπό τής Σερβίας ως εξυπηρετούσα άριστα
τά κοινά Έλλάδος και Σερβίας συμφέροντα και ως άνταποκρινόμενη
έντελώς προς τας έκ τής συμμαχικής συνθήκης ύποχρεώσεις μας.

Όταν, περί τό τέλος του πρώτου μηνός του πολέμου έδείχθη ό-
τι ή Τουρκία έτοιμάζετο να εισέλθη εις αυτόν παρά τό πλευρόν τών
Κεντρικών Αυτοκρατοριών, έπέμενα και ό Βασιλεύς έδέχθη, να δη-
λώσωμεν εις τας Δυνάμεις τής Συννεόησεως, ότι εις τιαούτην περι-
πτωσει, εισόδου δηλαδή τής Τουρκίας εις τόν πόλεμον, ή Έλλάς ει-
ναι έτοιμή να μετάσχη αυτού ως σύμμαχός τών.

Είναι γνωστόν πως ό Βασιλεύς, όταν έπέστη ή στιγμή τής πραγ-
ματοποιήσεως τής πολιτικής ταύτης, διά τής καταλήψεως τής Καλ-
λιπόλεως υπό ενός σώματος Έλληνικού στρατού, μέ άπεμάκρυνεν
άπό τήν άρχήν, και εσχημάτισε τήν Κυβέρνησιν Γούναρη.

Αί άντιτιθέμενα άπόψεις, βραχύτατα διατυπούμενα, ήσαν :

1. Βασιλική πολιτική, τήν όποιαν ήκολούθουν όλα τά παλαιά
κόμματα, που είχε συντριψει ή επανάστασις του 1909. Κατ' αύτήν ή
Έλλάς κούρασμένη ήδη έκ τών Βαλκανικών πολέμων, έπρεπε να
μεινή ουδέτερα και να μη μετάσχη ενός τόσοσ τρομερού πολέμου,
άλλα να διατηρήση άθίκτους τας δυνάμεις τής.

2. Πολιτική κόμματος Φιλελευθέρων, εις τό όποιον άνήκον τό-
τε και όλοι οι σημερινοί άρχηγοί τών μικροτέρων παλαδιοδημοκρατι-
κών κομμάτων, Καφαντάρης, Παπαναστασίου, Μιχαλακόπουλος,
Μυλωνάς, Σοφριανόπουλος. Κατ' αύτήν, μετά τήν εισόδον ιδίως εις
τόν πόλεμον τής Τουρκίας και Βουλγαρίας, θα ήτο ιστορικόν έγκλη-
μα να μη μετάσχωμεν εις τόν πόλεμον, άπό τόν όποιον θα έκρίνετο ή
τύχη όλων τών χωρών, επί τών όποιων εξετεινόντο αι έθνικαι μας δι-
εκδικήσεις. Η μεγάλη ιδέα, όσονδήποτε κι' αν είχαν χωρτάσει κατά
τας τελευταίας δεκαετηρίδας, ήτο άκόμη ζωσασ ήθική ιδέα, διά τήν
πραγματοποίησιν τής όποιας ουδέποτε είχε φαντασθή τό έθνος ότι
ήμπορούσαν ποτέ να παρουσιασθούν εϋνοϊκώτερα συνθήκαι.

Άλλ' άνεξαρτήτως τούτου, ύπεστήριζα ότι ή πολιτική τής ουδέ-
τερότητας ήτο ήθικώς και έθνικώς άδύνατος και διά τούς εξής άκό-
μη λόγους:

Στίς 11 Οκτωβρίου 1934, ό Έλευθέριος Βενιζέλος έστειλε άρ-
θρο σε εφημερίδα - άπό τό Χανιά όπου βρισκόταν - εξιστορώντας τό
γεγονότα του "Έθνικού Διχασμού". Στό άρθρο αυτό άπάντησε ό Ί-
ωάννης Μεταξάς, στην άπάντησή του όποιου άνταπάντησε ό Ε. Βενι-
ζέλος, με άποτελέσμα να ύπάρξει μεταξύ τών δυό πολιτικών μια μα-
κρόχρονη "άλληλογραφία" άπό τίς στήλες τών εφημεριδών.

α. Διότι ή συμμαχία μας μέ τήν Σερβίαν και ή πολιτική που έ-
χαμε χαράξει εν άρχή του πολέμου, εν πλήρη συμφωνία μέ τό Στέμ-
μα, ύπεχρέου ήμάς να σπεύσωμεν εις βοήθειάν τής, όταν προσεβλή-
θη υπό τής Βουλγαρίας. Σημειωτέον δέ ότι εις τήν πολιτική ταύτην
ήτο σύμφωνος και όλος ό παλαιός πολιτικός κόσμος, ως άποδεικνύ-
ει τό γεγονός ότι, όταν ήλθεν εις τήν άρχήν, τόν Φεβρουάριον του
1915, ό μακαρίτης Γούναρης, διεκήρυξε και εκείνος ότι ακριβώς ει-
χε διακηρύξει ή κυβέρνησις μου εις τήν άρχήν του πολέμου, ότι ελ-
λαδί θα μεινωμεν ουδέτεροι, άλλ' εάν ή Βουλγαρία έπιτεθή κατά
τής συμμαχου μας Σερβίας, θα σπεύσωμεν εις βοήθειαν τής τελευ-
ταίας άντεπιτεθόμενοι κατά τής πρώτης.

β. Διότι, άποφεύγοντες να μετάσωμεν του μεγάλου πολέμου,
δέν άποφρευόμεν τόν πόλεμον. Καθ' όσον, μέ τήν Τουρκίαν, ή συνα-
φθείσα τόν Νοέμβριον του 1913, ειρήνη, άπετέλει ούσιαστικώς άνα-
κακήν, έφ' όσον ή Τουρκία ήτο άποφασισμένη να διεκδικήση και
διά τών όπλων τήν ανάκτησιν τών μεγάλων νήσων, άνέμενε δέ, διά
να καταγγείλη τήν άνακακήν, να περιέλθουν εις τήν κατοχήν τής τά
δυό μεγάλα θωρηκτά που κατασκευάζοντο τότε διά λογαριασμόν
τής εις τά άγγλικά ναυπηγεία, ου ένεκα ήγοράσαμεν και ήμεις τότε
δυό άμερικανικά θωρηκτά, πολύ άσθενέστερα βέβαια τών Τουρκικών.

Επομένως, μη λαμβάνοντες μέρος εις τόν πόλεμον, δέν εξησαφα-
λίζαμεν τήν ειρήνην, άλλ' άνεβάλλαμεν όπλως τήν επανάληψιν του
πολέμου χάριν τών νήσων, μέ τήν Τουρκίαν, τόν όποιον θα μας έκή-
ρυττεν ή τελευταία εϋθύς ως διά τής πολιτικής τής ουδέτερότητας
θα συντελούσαμεν εις τήν νίκην τών Κεντρικών Αυτοκρατοριών και
τής συμμαχου των Τουρκίας.

Και εις τόν πόλεμον τούτον διά τήν κυριαρχίαν τών νήσων ήμεις
θα είμεθα έστερημένοι όχι άπλώς συμμαχών, άλλα και φίλων, άφοϋ
αί Δυνάμεις τής Συννεοήσεως και ή Σερβία θα έμηνον καθ' ήμιν
διά τήν άθέτησιν τών προς τήν τελευταίαν συμμαχικών μας ύποχρε-
ώσεων.

Επομένως, ή αντίθεσις μεταξύ τών Φιλελευθέρων και τών Βασι-
λικών κομμάτων ως προς τόν έπικείμενον πόλεμον μέ τήν Τουρκίαν
συνίστατο εις τούτο: Ότι οι μέν Φιλελευθέροι τόν άναπότρεπτον
αυτόν πόλεμον ήθελαν να τόν διεξαγάγη ή Έλλάς έχουσα παρά τό
πλευρόν τής όχι μόνον τήν Σερβίαν, άλλα και τέσσαρας Μεγάλας
Δυνάμεις, τήν Άγγλίαν, τήν Γαλλίαν, τήν Ίταλίαν και τήν Ρωσίαν,
ένω τά Βασιλικά κόμματα ήθελαν ν' αναβληθή διά να διεξαχθή ως
μονομαχία μεταξύ Έλλάδος και Τουρκίας μόνον και μόνον διότι ό
Βασιλεύς διά τών ύποχρεώσεων που είχαν αναλάβει άπάνταις τό
Κάϊζερ, άπεστεργε να λάβη μέρος εις πόλεμον εναντίον του.

Όπως, άλλως τε, τά πράγματα άπέδειξαν και ήττωμένη ή Τουρ-
κία θα εύρίσκειτο εις τό τέλος του πολέμου, ένεκα τής προσηκόησεως
του καταδρομικού "Γκαίμπεν" εις άπόλυτον άπέναντί μας ύπεροχήν.
Άφοϋ ή διάταξις τής συνθήκης περί παραδόσεως του "Γκαίμπεν" εις
τούς συμμαχους είχε τεθή προς ικανοποίησιν σχετικής έλληνικής αι-
τήσεως.

γ. Διότι μετά τήν έκστρατείαν τών συμμαχών εις τήν Βαλκανι-
κήν διετρέχαμεν τόν σοβαρώτατον κίνδυνον, μένοντες μέχρι τέλους
ουδέτεροι, να χόσωμεν είτε ολόκληρον τήν Έλληνικήν Μακεδονίαν,
είτε μεγάλο μέρος αυτής, είτε άπέναντι τών Σέρβων και άπέναντι
τών Βουλγάρων. Όλιγοι γνωρίζουν ότι κατά τας άρχας του 1918 ή
Βουλγαρία έπέδιωσε να συνάψη χωριστήν ειρήνην μέ τας δυνάμεις
τής Συννεοήσεως, κατά τούς όρους τής όποιας ή Βουλγαρία θ' άπέ-
διδεν όλα τά ύπ' αύτής καταληφθέντα σερβικά εδάφη, ενώ αι Δυνά-
μεις τής Συννεοήσεως θα εξαέκουν τήν Έλληνικήν Μακεδονίαν,
τήν όποιαν τότε θα κατελύβανε σχεδόν άμοχητή ό έπιστρατευμένος
Βουλγαρικός στρατός.

Περί τής θεμελιώδη αυτήν διαφωνίαν εξετιλιχθη όλον τό δράμα
τής έσωτερικής Έλληνικής κρίσεως, διαρκούντος του Παγκοσμίου
πολέμου.

Κατά τό πρώτον ήμισυ του 1916, υπό τήν πίεσιν τής κοινής γνώ-
μης, αι Βασιλικαι Κυβερνήσεις τών Άθηνών πολλάκις προσεπαθήθη-
σαν ότι ήσαν διατεθειμένοι να μετάσχωιν του πολέμου παρά τό πλευ-
ρον τής Συννεοήσεως. Διεκήρυττον δέ ότι ή ώρα τής εισόδου τής
Έλλάδος εις τόν πόλεμον θα έσήμαινε τήν στιγμήν που ή Ρουμανία
θα εισήρχετο εις αυτόν. Όταν, και μετά τήν εισόδον τής Ρουμανίας
εις τόν πόλεμον, κατεφάνη ότι ή Βασιλική πολιτική τών Άθηνών δέν
έπρόκειτο να μεταβληθή, τό κόμμα τών Φιλελευθέρων έκρινεν ότι
τά έθνικα συμφέροντα έμελλαν μέχρι τέλους να θθυσιασθούν εις
τήν δυναστικήν πολιτικήν του Βασιλέως Κωνσταντίνου και άπεφάσι-

σε τότε να ξεγεραθή, όπως διά της ίδρύσεως προσωρινού δευτέρου κράτους εις την Θεσσαλονίκην, επιδίωξη την εφαρμογήν της εθνικής πολιτικής. Καίτοι το ύποπτευμα, δέν γνωρίζομεν τότε, εκείνο που έμαθαμεν βραδύτερον, όταν η Κυβέρνησις της Θεσσαλονίκης έγκαταστή εις 'Αθήνας και άνευρέν εις τά άρχεια του άουρμάτου τά μεταξύ των 'Αθηνών και Βερολίνου διαμεμφθέντα τηλεγραφήματα, ότι δηλαδή ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος, ήδη πρό του πολέμου, είχαν έν πλήρη άγνοία της ύπευθύνου κυβερνήσεώς του, αναλάβει άπέναντι του Κάιζερ την ύποχρέωσιν όχι άπλώς να μήν πολεμήσῃ εναντίον του, αλλά και να ταχθῇ μέ όλας τας έλληνικάς δυνάμεις παρά τό πλευρόν της Γερμανίας.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ι. Μεταξάς - 13 Οκτωβρίου 1934

Είναι όθειν πολλής προσάχης ότι ο πολιτικός άνήρ όστις υπήρξε ο κυριώτερος παράγων της βαθυτάτης διαρρέσεως του πολιτικού κόσμου της χώρας φέρει υπό την κρίσιν της κοινής γνώμης τό ζήτημα τούτου, και ζητεί να εξηγήσῃ τās αίτιας και να άνευρή τās εθύνους.

Εις πάσαν περιπτώσιν οι δυνάμεινα να τού άπαντήσουν, δέν θά έπετρέπετο να άσπήςσουν. Πρό παντός όμως τώρα, όποτε, κατά την ίδίαν αυτού όμολογίαν, "ό τόπος εύρίσκειται και πάλιν εις παρανομίαν έκρήξεως, η όποία δέν άποκλείεται να ύποδοθῇ την μορφήν άγρωτού του έμφυλιου πολέμου".

Και διά τούτο σπεύδομεν ήμεϊς να τού άπαντήσωμεν. Και μάλιστα αφού άνατρέχει εις τό πρό εικοσαετία παρελθόν. Έκ των προσώπων τά όποια κατείχον άκριβή γνώσιν των τότε διατρέξάντων, είτε διότι ήσαν πρωτεργάται αυτών, είτε διότι ως εκ της θέσεώς των ήσαν οι άμεσοι βοηθοί των πρωτεργατών, δέν αώνονται πλέον εν τῇ ζωῇ παρά ο κ. Βενιζέλος και ήμεϊς, ως εισέτι ενεργώς δρώντες εις την δημοσίαν ζωήν της χώρας και ίσως δύο ή τρεις άλλοι, όιτινες όμως από μακρού εξήλθον της δημοσίας ζωής και έπαυσαν άναμνησκόμενοι εις τās επί σχετικών μέ τούτην συζητήσεως. Διά τούτο ετι μάλλον έπιτακτικόν καθίσταται τό καθήκον ήμῶν να άπαντήσωμεν εις τόν κ. Βενιζέλον.

Την άπάντησιν όμως θά διατρέσωμεν εις δύο μέρη. Πρώτον θά άπαντήσωμεν εις έν έκαστον των άρθρων του, περιοριζόμενοι έντός του περιωρίου της συζητήσεως τό όποίον αυτός αυτός ο κ. Βενιζέλος διαγράφει, και δεύτερον θά εκθέσωμεν τά καθ' ήμάς αίτια του έσωτερικού διχασμού και τās εθύνους έκόστου εξ ήμῶν διά την όυλιτητα αυτου. Διότι ο κ. Βενιζέλος όπατάται φρονών ότι ο παγκόσμιος πόλεμος είναι ο διαρρέας βαθύτατα τον πολιτικόν κόσμον της χώρας. Τά αίτια της διαρρέσεως κείνται πολύ βαθύτερα. Έξεδηλώθησαν μόνον ζωηρά κατά τόν παγκόσμιον πόλεμον. 'Αλλά περί τούτου όταν τελειώσωμεν μέ την άπάντησιν εις έν έκαστον των άρθρων.

Ο κ. Βενιζέλος διατυπώνει ως εξής τās άντιπεθεμένας πολιτικές άπόψεις περί έκάστην των όποιων συσσωματώθεντα τά πολιτικά κόμματα της χώρας, συνεκρούθησαν προς άλλαλα.

1ον. Βασιλική πολιτική, την όποιαν ήκολούθουν όλα τά παλαιά κόμματα που είχε συντριψει η επανάστασις του 1909. Κατ' αὐτήν η 'Ελλάς κούρασμένη ήδη εκ των Βαλκανικών πολέμων, έπρεπε να μείνη ούδετέρο, και να μη μετάσχῃ ένός τρομερού πολέμου, αλλά να διατηρήσῃ άθίκτους τās δυνάμεις της.

2ον. Πολιτική του κόμματος Φιλελευθέρων, κατά την όποιαν μετά την είσοδον ίδίως εις τόν πόλεμον της Τουρκίας και Βουλγαρίας, θά ήτο ιστορικόν έγκλημα να μη μετάσχῃμεν εις πόλεμον, από τόν όποιον θά έκρίνετο η τύχη όλων των χωρίων επί των όποιων εξετεινότο οι εθνικοί μας διεκδικήσεως.

Η διαίρεσις αυτη και η διατύπωσις της πολιτικής των κομμάτων είναι τελείως άνακριβής.

Και πρώτον μέν περί την κακώς λεγομένην Βασιλικήν πολιτικήν δέν συνετάχῃ μόνον ο πρό του 1909 ύφιστάμενος πολιτικός κόσμος ο όποιος άλλως τε τιμίας και εύσυνειδήτως υπηρέτησε την πατρίδα, αλλά και πολλοί άλλοι, είτε πολιτικοί είτε άξιωματούχοι, οι όποιοι άνδειχθησαν ετι μάλλον μετά την επανάστασιν του 1909. Ο άειμνηστος Γούναρης, φερ' εἰπειν, πολιτεύεται μέν και πρό του 1909, αλλά κυρίως άναδεικνύεται μετ' αυτό. Ο άειμνηστος Στράτος άναδεικνύεται εν τῇ πολιτικῇ κυρίως μετά τό 1909 και μάλιστα κατ' άρχάς ως συνεργάτης του κ. Βενιζέλου, ο άειμνηστος Δημητράκοπουλος τό ίδιον. Θά ήδυνάμην να φέρω άπειρίαν παραδειγμάτων. Λοιπόν η τάσις του κ. Βενιζέλου να παροστήσῃ τόν περί την Βασιλικήν πολιτικήν κόσμον, ούτως εἰπείν, ως όπισθοδρομικόν, και άνευ εύρήτητος σκέψεως, δέν άνταποκρίνεται ούδαμώς προς την αλήθειαν των πραγμάτων. 'Αφ' έτέρου τά πολιτικά πρόσωπα τά όποια άναφέρει ως άκολουθήσαντα την πολεμικήν πολιτικήν του κόμματος των Φιλελευθέρων, άν όχι όλα, τουλάχιστον μερικά εξ αυτών, δέν μετενόησαν άρα γε, εκ των ύστερών, διά την πολιτικήν ταύτην; Θά ήθελα πολύ να τό ενρωρήσω.

'Αλλά η λεγομένη Βασιλική πολιτική δέν ήτο ποσώς πολιτική

κατά την όποιαν η 'Ελλάς έπρεπε να μείνη άπολύτως ούδετέρα και να μη μετάσχῃ άπολύτως του πολέμου. 'Αλλά ήτο πολιτική κατά την όποιαν η 'Ελλάς θά ώφειλεν έν δεδομένη εύθέτω στιγμή να μετάσχῃ του πολέμου, αλλά λαμβάνουσα πολιτικά άνταλλάγματα άνταποκρινόμενα προς τās θυσίας τās όποιās θά εκόμεν και υπό όρους στρατιωτικούς εύμενείς διά την έπιτυχίαν του σκοπού. 'Ενώ η πολιτική του κόμματος των Φιλελευθέρων άνεπένετο υπό τισούτης πολεμικής όρμης, ώστε δέν ελογάριαζεν ούτε πολιτικά άνταλλάγματα όπωσδήποτε εξασφαλισμένα, ούτε εύμενεις στρατιωτικούς όρους, ούτε καν τόν σεβασμόν της άκεραιότητας της 'Ελλάδος παρ' αυτών τούτων των συμμάχων έθετεν ως βάση.

Δι' αυτόν τόν λόγον ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος δέν άπεδέχθη την εκστρατεία των Δαρδανελίων. 'Οχι διότι δέν ήθελε να εξέληθη της ούδετερότητος κατά της Τουρκίας, αλλά διότι η εκστρατεία αυτη θά ήγε την 'Ελλάδα εις μίαν πολεμικήν καταστροφήν της όποιās όθλοι και ζοφερά θά ήσαν οι κατάπιν συνόπειαι. 'Εν ο κ. Βενιζέλος έπιμένει ότι η έπιτυχία της εκστρατείας ήτο εξασφαλισμένη, παρ' όλας τας καταστροφάς που ύπέστησεν κατ' αυτήν οι Σύμμαχοι, τότε είμαι πρόθυμος να τό συζητήσω μετ' αυτου δημοσία και να τού άποδείξω ακόμη μίαν φοράν την πλάνην του, αρκει να μάς εκθέσῃ σαφώς επί ποιων λόγων βασιζει τόν ίσχυρισμόν του.

Μ' όλον τούτο και μετά την παραιτησιν του κ. Βενιζέλου, η Κυβερνησις Γούναρη συνέχισε τās διαπραγματεύσεις με τās Δυνάμεις της Συνενοήσεως προς έξοδον εκ της ούδετερότητος, αλλά θέτουσα όρους λογικούς διά την 'Ελλάδα, και πρό παντός τόν σεβασμόν της άκεραιότητος της τούς όποιους δέν άπεδέχθησαν οι Σύμμαχοι. 'Επίσης οι Σύμμαχοι δέν άπεδέχθησαν όμοίως προτάσεις γενομένας κατάπιν παρ' όλων Κυβερνήσεων 'Ελληνικών. 'Επι Κυβερνήσεως μάλιστα Καλονεροπούλου κατά Σεπτέμβριον του 1916 οι Σύμμαχοι άπήνησαν εις προτάσεις της περι έξοδου της 'Ελλάδος εκ της ούδετερότητος ότι μόνον με Κυβέρνησιν Βενιζέλου θά συνεζήτουν τισούτην πρότασιν.

Οι Σύμμαχοι προκειμένου να εκλέξωσι μεταξύ της πολιτικής της λεγομένης Βασιλικής, ήτις άπήτη εγγυήσεις και άνταλλάγματα και εύμενεις στρατιωτικούς όρους διά να άσφασίσῃ την έξοδον, και μάς πολιτικής Βενιζέλου, ήτις δέν άπήτη τίποτε, ούτε καν σεβασμόν της 'Ελληνικής άκεραιότητος, φυσικώς λόγω έπιπροτίμων την δευτέραν την όποιαν καθ' μόνην εθεώρουν ειλικρινή και φιλικήν και την άλλην όχι. Διά τούτο και εκήρυξαν τόν κ. Βενιζέλον ως τόν μόνον φίλον των, πάντας δέ τούς άλλους εκήρυξαν έχθρούς και συνεπώς Γερμανοφίλους. 'Αλλά ποία ήτο η φυσική και τελευταία συνέπεια της τισούτης νοστροπίας των Φιλελευθέρων; Η Μικρασιατική εκστρατεία και όλα οι συνέπειαι της. 'Αλλά επί αυτου θά επανέλθωμεν βραδύτερον, όταν θίξη και ο κ. Βενιζέλος εις τά άρθρα του, τό ζήτημα τούτο.

Εις τό πρώτον του άρθρου επί του όποιου συζητούμεν, δύο κυρία αίτια βλέπει ο κ. Βενιζέλος, αίτινες έπέβαλλαν την άνομίαν της 'Ελλάδος εις τόν πόλεμον. Η πρώτη ήτο οι άσυμμαχικά ύποχρεώσεις της 'Ελλάδος προς την Σερβίαν. Η δευτέρα ήτο η άναπόφευκτος με την Τουρκίαν ρήξις ένεκα των νήσων, ήτις ρήξις εάν επήρχετο μετά τό τέλος του πολέμου, θά εύρισκε την 'Ελλάδα έρμον φίλων και συμμάχων, ενώ η Τουρκία και συμμάχος θά είχε και ένισχυμένην κατά θάλασσαν θά ήτο διά της προσκτήσεως του 'Γκαίμπεν' και του 'Μπρεσλάου'.

'Ας εξετάσωμεν την πρώτην. Ο κ. Β. γνωρίζει πολύ καλά όπως τό γνωρίζω και εγώ ότι η Συνθήκη της Συμμαχίας 'Ελλάδος και Σερβίας του 1913 έπέβαλλεν εις την 'Ελλάδα διά του Ιου άρθρου να βοηθήσῃ στρατιωτικώς την Σερβίαν με όλας τας δυνάμεις εάν η Σερβία ύφιστάτο οίανδήποτε προσβολήν, όπως και άντιστοιχώς η Σερβία την 'Ελλάδα. Δηλαδή η 'Ελλάς ήτο ύποχρεωμένη όταν τόν Αύγουστον του 1914 η Αυστρία έπέτεθη κατά της Σερβίας, να βοηθήσῃ στρατιωτικώς την Σερβίαν κατά της Αυστρίας. Βεβαίως τούτο θά έπέφερε την καταστροφήν της 'Ελλάδος. Καί όρθως ο κ. Β. όταν ήρωτήθη από τόν Πάσκι τι θά πράξη, άπήνητησεν ότι θά τηρήσῃ ευμένη ούδετερότητα. 'Αλλά η συνθήκη άλλο του έπέβαλλε να πράξη. Μη πράξας ό,τι του έπέβαλλεν η συνθήκη, την παρεβίασε. Τό ότι έδέχθησαν οι Σέρβοι την παραβίασιν ταύτην δέν μεταβάλλει τό πράγμα από ήθικας άπόψεως. Τι να κάμουν; Μήπως δέν έδέχθησαν με μεγαλυτέραν δυσφορίαν βεβαίως, αλλά την έδέχθησαν, και την δευτέραν παραβίασιν του Σεπτεμβρίου 1915 υπό της κυβερνήσεως Ζαΐμη; 'Εν τούτοις οι Σύμμαχοι άλλως βλέποντες την ύποχρέωσιν της 'Ελλάδος, έπίσους επανειλημμένας καθ' όλον τόν χειμώνα του 1914-15 τόν κ. Β. να στείλῃ στρατόν εις τόν Σούσον και τόν Δούναβιν προς ύποστήριξιν των Σέρβων κατά των Αυστριακών. Ο κ. Β. όρθως άπέκρουσε τās πείσεις ταύτας, θά ένθυμηται δέ βεβαίως, τίσκεισιν γενομένην εν τῷ γραφείω μετώ υπ. Στρατιωτικῶν μετώ εις τούτο, του Γάλλου πρέσβους κ. Δεβίλ, του Γάλλου Στρατηγού κ. Πώ, και έμου ως αρχηγού του 'Επιτελείου, κατά Ιανουάριον του 1915, καθ' ήν άπεκρούσθη παρ' αυτου του ίδιου όμοια πρότασις των Συμμάχων. 'Οστε διά της άρνήσεως του κ. Β. να βοηθήσῃ τούς Σέρβους κατά των Αυστριακών παρεβίασῃ η 'Ελληνοσερβική συνθήκη. 'Ορθως όμως έπρασεν ο κ. Β. διότι άλλως θά έξωθείτο η 'Ελλάς εις καταστροφήν. Είναι αληθές ότι και η Κυβέρνη-

Milliyet

Yunanistan'ı "yakan"

Orman yangınlarını Metaxas yanlısı "4 Ağustos" adlı aşırı sağcı örgüt mühtazırlanmış çıkardığı tahmin ediliyor. Ancak, Siyonistler ve ordudan atılan eski subaylardan da kuşku duyuluyor

kundakçılar bulunamıyor

ATINA, MİLLİYET BÜROSU
YUNANISTAN'daki siyasi partiler, orman yangınlarıyla ilgili olarak yaptıkları açıklamalarda "Kundakçıların bir an önce yakalanıp verdikleri zarar kadar cezalandırılmalarını" istemişlerdir.

Geçen yıl yine aynı tarihlerde çıkan orman yangınları, Yunan politika arenasında çeşitli polemiklere neden olmuş, bu yangınların seçimlerin yaklaştığı günlerde sağcı Yeni Demokrasi Partisi'ni iktidardan düşürmek için yapılan planlı operasyonlar olduğu ileri sürülmüştü. Geçen yıl muhalefette bulunan Andreas Papandreu, sürekli YDP hükümetinin yangınları önlemedeki acizliğini belirten açıklamalar yaparak sağcı hükümete yüklenmekteydi. Hatırlanacağı gibi geçen yıl çeşitli tarihlerde orman yangınlarının dışında, Atina'daki büyük mağazalar da sıra ile yakılmış, ancak suçlular yapılan bütün araştırmalara rağmen yakalanamamıştı.

Bu yıl ise yine aynı döneme rastlayan orman yangınları bu kez YDP lideri Evangelos Averof'un iktidardaki Papandreu'ya karşı aynı biçimde açıklamalar yapmasına yol açmıştır.

Orman yangınlarına sebep olan kundakçıların "4 Ağustos" adlı aşırı sağcı bir örgüt üyesi oldukları tahmin edilmektedir.

Yetkililer, bu örgütün dışında kundakçıların, ordudan atılan subaylar ile Atina'da bulunan Siyonistlerin olabileceği olasılığı üzerinde de durmaktadırlar.

"4 Ağustos" örgütü, 1936-40 yılları arasında Yunanistan'a ilk dikta rejimini getiren ve Yunan halkı üzerindeki baskısı ile ün almış Yuannis Metaxas yanlılarını kapsamaktadır.

PASOK'un iktidara gelmesin-

den sonra ordudan ihraç edilen subayların ise çeşitli söylentilere göre, cunta yanlısı oldukları ileri sürülmekte ve sağcı YDP iktidarı döneminde dokunulmayan bu subayların, PASOK tarafından ordudan ihraç edilmelerini bir türlü hazmedemedikleri, bu nedenle de Papandreu iktidarından intikam almayı planladıkları olasılığı üzerinde durulmaktadır.

Öteki olasılık Siyonistlerin Yunanistan'daki faaliyetlerinden faydalanmaktır. Güvenlik yetkilileri, bu yöndeki araştırmalara pek önem vermemekle beraber, bu olasılığın da gözden uzak tutulamayacağını söylemektedirler.

Kundakçıların kesinlikle aşırı sağcıları olduğuna inanan Yunan kamuoyu ise bunların Siyonist olmasına, Yunanistan'ın Lübnan'daki son gelişmelerde İsrail'i kınamasına ve Filistinlileri savunmasına bağlamaktadır.

Τις πρώτες μέρες του Αύγουστου σε 28 περιοχές της Ελλάδος, μεταξύ των οποίων και πευκόφυτη περιοχή των Αθηνών, παραδόθηκαν στις φλόγες.

Δυστυχώς, όπως και το 1981 που συνέβησαν τα ίδια, κρατικοί παράγοντες αστερούμενοι παντελώς σοβαρότητας υπαινιχθήσαν πως επρόκειτο περί έμπρησμών και πως έμεις είμαστε οι ένοχοι!

Πλήν τού ότι οι Έλληνες Έθνικιστάι, με την παθολογική τους λατρεία διά κάθε τι τού Έλληνικό είναι άδιονόητο να μετώσχουν σε ένα έθνικό έγκλημα, θα έπρεπε παράλληλα να διαθέτουν ένα άριστα οργανωμένο συνωμοτικό μηχανισμό, διά να μπορέσουν σε δυό μέρες να δράσουν σε 28 περιοχές που ή μία από την άλλη απέχουν εκατοντάδες χιλιόμετρα.

Αν πράγματι υπήρχε αυτό ο μηχανισμός, τότε δεν θα έπρεπε να "φοβούνται" τα δένδρα, αλλά οι κοινοβουλευτικοί μας αντίπαλοι.

Παραπλεύρως δημοσίευμα της Τουρκικής Μιλλιέτ όπου γίνεται λόγος για την "4η Αυγούστου" και την δήθεν συμμετοχή της στις φωτιές. Με τις άνοησιες τους ώριμμένοι και τις γελοίες τους δηλώσεις, επιτρέπουν στους Τούρκους να δυσφημούν τους Έλληνες Έθνικιστές.

ας Β. και ή διάδοχος αυτής Κυβέρνησης Γούναρη είχαν δηλώσει ότι έν επιτίθετο ή Βουλγαρία κατά της Σερβίας θα έβοήθουν την Σερβίαν. Αλλά αι περί της υποχρέωσης ταύτης διαταγμοί ήρχισαν να γεννώνται τόν Αύγουστον τού 1915, όποτε οι Σύμμαχοι έκοινοποίησαν εις την Ελλάδα και την Σερβίαν απόφασιν των όπως προσφέρουν εις την Βουλγαρίαν την Έλληνικήν Άνατ. Μακεδονίαν και την Σερβικήν Μακεδονίαν, όπως παρασούρου την Βουλγαρίαν υπέρ εαυτών. Καί ή μόν Ελλάδα εξανέστη κατά της τσιαούτης απόφασως, ή Σερβία όμως έδήλωσεν εις την Ελλάδα ότι θα ήτο υποχρεωμένη να την δεχθί ως έκ της δεινής της θέσεως. Έγεννάτο ούτω τό ζήτημα ότι τίνα πλέον κύρος είχεν ή Έλληνοσερβική συμμαχία, αφού ό κύριος αυτής σκοπός, ή διατήρησις των άποκτηθέντων έδαφών εξηφανίζετο;

Όπωσδήποτε τόν Σεπτέμβριον τού 1915 ή Έλληνοσερβική συμμαχία παρεβιάζετο έκ νέου, και δή από την Κυβέρνησιν Ζαίμη άρνούμενην την υποχρέωσιν όπως βοηθήση τούς Σέρβους κατά των Βουλγάρων. Καί αι δύο παραβιάσεις, ή τού 1914 της Κυβερνήσεως Β. και ή τού 1915 της Κυβερνήσεως Ζαίμη, ένέγοντο πρός τόν αυτόν σκοπόν της αυτοσυντηρήσεως της Ελλάδος. Από καθαράς όμως ήθικής άπόψεως δεν στέκονται ούτε ή μία, ούτε ή άλλη. Δεν στέκονται και αι δύο. Κανείς όμως δεν ήμπορει να ίσχυρισθί ότι στέκεται ή μία διότι ένγενν από φίλους του, αλλά δεν στέκεται ή άλλη διότι ένγενν από έχθρους του.

Και τώρα άς εξετάσωμεν την δευτέραν αίτιαν, ήτις επέβαλλε κατά τόν κ. Β. την άνάμειν της Ελλάδος όπωσδήποτε εις τόν πόλεμον, δηλ. ότι ή ρήξις με την Τουρκίαν ήτο άναπόφευκτος και ότι άν δεν επήρχετο κατά τόν πόλεμον, θα επήρχετο κατόπιν, όποτε ή Τουρκία, πλήν των συμμάχων της κατά της έρμηου φίλων και συμμάχων της Ελλάδος, θα είχε και την ναυτικήν υπεροχήν διά της άποκτήσεως τού "Γκαίμπεν" και τού "Μπρεσλάου".

Έγώ νομίζω ότι ό κ. Β. έπιστρέψας κατά τας άρχάς της έκρήξεως τού πολέμου έκ Μονάχου και λαβών γνώσιν της κατασχεσεως υπό της Άγγλιας των δύο τότε έν Άγγλια υπό κατασκευήν τουρκικών θωρηκτών, όπως άλλοια είχε την έντύπωσιν περί της θέσεως της Ελλάδος. Αλλά μη δυνάμενος να κάμη χρήσιν ιδιαιτέρων συνομιλιών, των όποιων την άκριβείαν άλλως τε δεν δύναμαι και να άποδείξω, δέχομαι ότι ή διά τού άρθρου του έκδηλουμένη τώρα αντίληψις του ήτο εκείνη την όποιαν είχε και τότε, κατά την έκρηξιν τού πολέμου.

Έν τιαούτη περιπτώσει έρωτώ: Πώς τότε ό κ. Β. έβοήθησε διά τού εις άνθρακακ έφοδισμού τού "Γκαίμπεν" και "Μπρεσλάου" τόν πλοούν των εις Κωνσταντινούπολιν, όστις άνευ τού άνέφοδισμού τούτου θα καθίστατο άδύνατος;

Θά συνεχίσωμεν κατ' ανάγκην αύριον έμβαθύνοντες άκόμη περισσότερο εις τό ζήτημα τούτου της Τουρκίας.

Η ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΑ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

Η κ. Ρίτα Μπούμη Παπά, έγραψε το κατωτέρω άρθρο στις 13 Μαρτίου 1941, στο περιοδικό της Ε.Ο.Ν.

Σήμερα, βέβαια, η κ. Ρίτα Μπούμη Παπά είναι "προοδευτική".

Απόλυτα "φυσιολογική" συμπεριφορά και σύμφωνη με την συνήθεια των "πνευματικών ανθρώπων".

Στον διεξαγόμενο ιερό αγώνα μαχητή αδελφός ο πλήθυσμος της χώρας. Όσα χέρια μπορούσαν να κρατήσουν όπλα πολέμου στο Μέτωπο και στα Μεταποσθεν και όσων τα χέρια αδυνατούν, προσεύχονται οι καρδιές.

Το φαινόμενο αυτό της ασυμπίστευτης εξεγερσίας δεν μπορεί να παρουσιάσει ή αντίπαλος χάρσα, που κάρπει έναν πόλεμο κατακτητικό, που της τον υποβάλλει—ο μεγαλύτερη γνώστως της δικτατορίας.

Εμείς άν δεν νικήσουμε θα εξευδρασιωθούμε. Αν ήττηθώμεν αυτοί, όπως θα ήττηθώμεν, θα χάσωμεν μία αιματηρή επιχείρησι. Αδυσσας δηλαδή χαρίζει έμεις από αυτούς. Εμείς παλεμούμε για τη διάσωσι της γης, των σπιτιών, των εκκλησιών και των τάφων μας. Αυτοί για να διασώζωμεν και να μοιρασθώμεν την κληρονομιά μας. Με ποσών σιμαγαλι ο Θεός και με ποιόν ο διάβολος, απέδειξαν τα αποτελέσματα του πρώτου πολεμικού τερασίου.

Σε τέτοιον λοιπόν σύστημα και ιερό αγώνα, η Έθνηκή Οργάνωσις Νεολαίας δεν μπορούσεν παρά να πρωταγωνισή, παρατάσσοντας το στρατό της σπύδαιατορικό μέτωπο. Και όχι μόνο στο έσωτερικό. Συνεργαζομένης μας μάχωνται στην πρώτη γραμμή, άλλοι έπεσαν κι' άλλοι διαρπατεύονται από τα τάρμα τραύματα των. Μικρότεροι φαλαγγίτες έπεσαν στα μεταποσθεν, ενώ έκτελασαν ιερά καθήκον κατά τους ακανόνιστους βομβαρδισμούς.

Εμείς όμως σήμερα θα μιλήσωμε για τη δράσι της Ε.Ο.Ν. στο έσωτερικό μέτωπο και μάχισσα για τη φαλαγγίτισσα.

Πρώτη φορά στην Ελλάδα η γυναίκα επιστρατεύθηκε επισήμως και επαγγελματικά—και λέμε επαγγελματικά για τον τύπο, διατι στην πραγματικότητα πλέον αλθωρητικής και εθελοντικής έπιστρατεύσε δεν μπορούσε να γίνει— από το Κράτος και πρώτη φορά παρουσιάσθηκε τάρως

μεγάλος και καλά οργανωμένος στρατός Ελλήνων, έτοιμος ψυχικά και σωματικά να εξυπηρετήση την Πατρίδα μας, σε μία κρίσιμη και ιερή στιγμή της ζωής της. Αυτών τον στρατό τον γυναικείο τον παρουσιάσε η Ε.Ο.Ν με τις πυκνές γραμμές των φαλαγγιτισσών της.

Πανεοική η φαλαγγίτισσα περάθηκε οδοί εκείνη την ιστορική αυγή της 23ης Οκτωβρίου, όταν ο αλθωρητικός Αρχηγός εσάλησε το περίφημο έκάνο «Έτε παίδες Έλλήνων! νύν ύπερ πάντων ο αγών!», που κατέπληξε τον κόσμο ολόκληρο.

Η φαλαγγίτισσα με σπουδή έβρεξε στη Μονάδα της και ζήτησε πρώτου τη διατάξην να χρησιμοποιηθή στον αγώνα. Γνωκίσε τις γραμμές της και ξεκίνησε ένας μεγάλος στρατός από Έλληνοπούλες παρατάχθηκε απ' άκρου σ' άκρο της Ελλάδος και ριχτηκε στον αγώνα με εθνικό πείσμα για τη Νίκη.

Στις αγροτικές περιφέρειές ανέλαβαν το έργο της σπάρας και της συγκομιδής στους αγρούς που άφρασαν οι άδοξες σπυδωνάτες στή φωνή της Πατρίδος. Η μόχη αυτή, σημαντική σάν μία πολεμική μάχη, όσο η νίκη της εξασφαλίζει το ψαμί του πληθυσμού μας, καρδίθηκε άρ επί το πλείον από τις φαλαγγίτισσες. Και δίχως νάει αγρότισσες ριχτηκαν στή δουλειά με θάρρος και έδωξιουμό. Οι ποτισσότερες απ' αυτές, μαθητοές, ποιήη οορα έπιπασαν ήρορα και άνοστικά εργαζομένη. Από χιλιάδες στρόμματα υβέλεφον τον έλαιόκαρπο, τον κοινό, το βοειόκη, το σπύρι, το καλαμπόκι, τασγυδωνάτες πατριωτικά έδατορα.

Η φαλαγγίτισσα διακρίθηκε και σε άλλη σκληρή έργασια, άσπυδίστατη με τη φωνή της: Στό σκωπμο και άσπυρι καταρτιγισαν στο έδαφος, στο γέννημο σσκάν με άρμα και τη μεταφορά των μετέδοθητα σπυρα που έπρεπε να προστάτε τον άπό τις άσπυρες βάρδες του έλθου.

Στην καθαρές γυναικεία έργασια, η φαλαγγίτισσα κάμει άσπυρα. Στά σπυραγια σάρια της και έπεξεργασίας μαλλιο

εργαζομένη περί τις 150.000 φαλαγγίτισσες και σκαπάνισσες. Χιλιάδες είδη για τις σπυρα και των Στρατιωτικών Νεοοοομένων μας έφρασαν το κορμί της Ε.Ο.Ν. και εκα σπυδές χιλιάδων μαλλια είδη έπέλεξε.

Πλείον μέσα στα καταφύγια με πίσια και δίχουν έτσι τη πρέπουσα άπάντησι στον άνοσδρο έπίδρομα. Δεν έμεινε φαλαγγίτισσα και σκαπάνισσα, που να μην έπολέμησε τον έχθρο με τις δούδες!

Στά Νεοοοοοοο έργαζομένη εθελοντικά πάντα από 30.000 φαλαγγίτισσες, άρ Νεοοοοοοοο, τραυματισσορές, άγγελοφόρα, επισταίρια και καθορίστρια. Κι' οι τραυματίες μας τις άγαπών ξεχωριστά και τις θωρακίζουν. Άλλες φρονιζούν για την φαλαγγία των με έκτελεσι καλλιτεχνικών μουσικών προγραμμάτων.

Στην ΠΥΑΜ στην πανελλήνια αυτή κυφάλη έργαζομένη ακούροστα περί τις 20.000 φαλαγγίτισσες σ' όλο το Κράτος. Έξορμουν για την περισυλλογή εραρών, είδων ήρωισμού και τραφίρων. Είς έκαστό περίπου εκατομμύριο δραχμών ανέρχεται η αξία των περισυλλεγώντων είδων από φαλαγγίτισσες και φαλαγγίτες. Χιλιάδες δέματα στείλανε τα κάρσιμα μας στο μέτωπο και νυδημέρον εργαζομένη για τη διαλογή, ταξινόμησι και σπυκτωσσία των συλλεγώντων είδων.

Οι φαλαγγίτισσες της ΠΥΑΜ κατεύδωσαν και υπεδέχτηκαν τους ήρωες μας σ τους σπυδασίς και στις τραυματίες με χάρσα, τασγυδία και ενδοσιασμο. Αυτές άνοξον το σπύρι του πολεμίου, έβραρον ένα δώρο στο πύδι του, έγραφον ένα γράμμα στην άγράφιστη γραφούλη μητέρα του. Αυτές έργαζομένη σε ασπυσία των όρχων, πρωταίτα τάρου σ εύς συναγερούς έμφυχώνοντας τά γυναικόσπυδα και προσφέροντας τις πρώτες δουβέλες στα θύματα των βομβαρδισμών.

Η κινητοποίηση της φαλαγγίτισσας ευρύνεται και άλλου. Χιλιάδες φαλαγγίτισσες άντικα έστρασαν εθελοντικά πολεμίστας ύπαλλήλους. Γραφεία, σκαλογραφεία, λογιστά, έφηρηκεία, όδηγοί αυτοκινήτων, άγγελοφόροι έργαζομένη στα διάφορα Υπασυργεία, δημόσια, κενοντα και και ίδιωκά καταστήματα του Κράτους.

Οι φαλαγγίτισσες άνεδείχθησαν ίσως άνοστες και στή άντι-

κατασκοπεία. Στή Βόρεια Ελλάδα σπυροδούθηκαν άποτίδισματικά με τις άσ ενορκικές έργες. Στην περισυλλογή μαλλίων είδων, δεν έβρινε ούτε μία φαλαγγίτισσα, που να μη δώση μία κούβερτα στον έρανο. Όλλες άνοξον τις κοστίες της προίκας των κι' έδωσαν την καλύτερη έφραγή χειροποίητη κούβερτα!

Τά άνοστικά δείγματα εύπυδυσίας και πατριωτισμού της φαλαγγίτισσας είνε άσπαστα και την άσπύδουν σπό ύφος της σπυλιώσισσας και της μεσολογγίτισσας γυναικας.

Στην Κέρκυρα με σπυδές γυναικόσπυδα οι φαλαγγίτισσες εξεργησαν για τους Έρανοί, τασγυδώνοντας έρωσάτρια και στή Σπυδισσα άνοξον με σπυρα άσπυρα στο χίονι για να μπορούσαν να περασούν τα αυτοκινήτα με τους τραυματίες μας κι' όταν περασον, έφρασαν στα χέρια οι φαλαγγίτισσες τους πληγμένους μας ήρωες.

Στην Κέρκυρα σε σπυγίως βομβαρδισμοί έβραρον στους δρόμους για να περιβάλων τα θύματα και στην Πρέβεζα οι νοσοκόμες της Ε.Ο.Ν. δεν άφινουν τά κρεβάτια των πληγμένων μας κατά την ώρα των βομβαρδισμών, διακινδυνώνοντας τα γυναικόσπυμα μαζί τους.

Στή Οσσαλία και στή Ηπειρο ξεκινούνε πηή από τα χάρσι τους οι αγροτισσές φαλαγγίτισσες για να άραρον ζεστό ζωμο, γάλα, πωληρικά άσπυρα και εύά σπυς κενοντες σπυθους, άπ όπου περνούσε τα έτρανα και τ' αυτοκίνητα με τους τραυματίες μας για να τους προσφέρουν τά δώρα τους. Πολλές άσπυς πέστροπες έρχητα μέσα στο χίονι και στο σκότος.

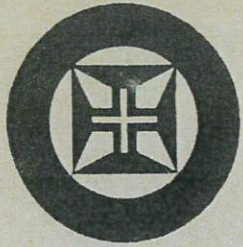
Οι έργαζομένης σε άλλες περιφέρειές προσφέρων τά ήρωοοοοοοοο και άλλα δώρα για τους τραυματίες μας.

Μιά Φαλαγγίτισσα στον Πολύγυλο βρήκε ένα χρηματίομα σε καταφύγιο και το άσπυρασε στην κατοχή του δίχως να άσπυ ή άσπυη σπύρ' όλο που η φαλαγγίτισσα ήτο πολύ πτωχή.

Έτσι ο πατριωτισμός της γίνεται ιερός και άξιος των έλλείδων του Νεοοοο Αρχηγού μας που θέλησε την Έλληνίδα κοινά και έφρονισε με σπυρη να την διαπαιδαγωγήση με τις σπυδικές του και να την άνοσισσει έπίσπυρα πρώτη φορά στην Ελλάδα με την Έθνηκή Οργάνωσις Νεολαίας.

Κάθε άσπυρα άξίζει στή Φαλαγγίτισσα μας!

ΡΙΤΑ ΜΠΟΥΜΗ ΠΑΠΑ

ORDEN NOVA

COM DEUS, PELA PÁTRIA, PELO TRABALHO, PELA JUSTIÇA

Cher Camarade

Ο φίλος μας εθνικιστής PAYLO S.F. από την Λισαβόνα της Πορτογαλίας μας πληροφορεί για το εθνικιστικό κίνημα στη χώρα του. Δημοσιεύουμε τα περισσότερα σημεία από την μετάφραση του γράμματός το οποίο μας έστειλε:

Αγαπητοί σύντροφοι

Σας εύχαριστώ για το γράμμα σας καθώς και για το προπαγανδιστικό υλικό που μου στέλνετε. Θα προσπαθήσω να σας κάνω - όπως μου ζητήσατε μία μικρή εξιστόρηση για τον εθνικισμό και τους αγώνες του στην Πορτογαλία.

Οι πρωτεργάτες του εθνικισμού στην Πορτογαλία ήταν οι μοναρχικοί του "Integralismo Lusitano" (Antonio Sardinha, Alfredo Pimenta, etc) οι οποίοι είχαν πολλές ομοιότητες με την "Action Française". Μερικοί όπαδοί αυτού έκαναν αργότερα το "Movimento Nacional Sindicalista" (ήγούμενο από τον Rolao Preto) που έδιώχθη από το καθεστώς του Σαλαζάρ. Το "M.N.S." ήταν ένα κίνημα επαναστατικό με πολλές ομοιότητες με τους "JONS" του Ramiro Ledesma Ramos.

Πληροφορικά, ο Rolao Preto βοήθησε τον Jose Antonio να φτιάξει το πρόγραμμα της "Ισπανικής Φάλαγγας". Λένε ότι το καθεστώς του Σαλαζάρ ήταν "φασιστικό". "Εμείς όμως που το γνωρίσαμε δεν μπορούμε να το χαρακτηρίσουμε έτσι" είχε μεγάλη σχέση με τα καθεστώτα της μεγάλης οικονομίας. Το καθεστώς του Σαλαζάρ είχε πολλούς εθνικιστές αλλά μόνο στην εξωτερική του παρουσίαση. Όταν πέθανε ο Σαλαζάρ, ο διάδοχός του Μαρτσέλο Καετάνο άρχισε ένα άνοιγμα προς τους φιλελεύθερους" και εγκατέλειψε μερικές από τις πιο βασικές ιδέες-κλειδιά του Πορτογαλικού συντεχνισμού.

Ο Μ.Καετάνο ήταν ένας άνθρωπος που ήθελε να εκδημοκρατίσει την Πορτογαλία με ένα προσωπικό τρόπο" και οι περισσότεροι Σαλαζαριστές ενώθηκαν μαζί του από συμφέρον. Υπήρχε μία γραμμή που χώριζε την προεδρία από την Δημοκρατία ο ναύαρχος Αμέρικο Τόμας που εξέφραζε τους "σκληρούς" συνεχιστές της Σαλαζαρικής πολιτικής. Και μία άλλη πιο αδύναμη, που αποτελείτο από ομάδες νέων εθνικιστών, που είχαν περισσότερα προβλήματα με την γραμμή του Καετάνο παρά από την μεγαλύτερη αντιδραστική γραμμή της άριστερας. Τότε άρχισε και η κομμουνιστική-σοσιαλιστική-φιλελεύθερη διείσδυση στον κρατικό μηχανισμό.

Με την καταστροφή του καθεστώτος που έγινε με τον Μ.Καετάνο η 25η Απριλίου ήταν αναπόφευκτη. Από αυτή τη θλιβερή μέρα άρχισε το χάος. Οι φυλακές γέμισαν εθνικιστές. Οργανώθηκαν εν τω μεταξύ μερικές εθνικιστικές κινήσεις όπως το "Movimento Federalista Portugues" και το Partido do Progresso" που έδωσαν την δυνατότητα για αντίσταση στο δη-

μοκρατικό - μαρξιστικό καθεστώς που έκανε τα πρώτα του βήματα. Αυτή όμως την εποχή ήταν αδύνατο να αντιμετωπισθεί το σύστημα" ή καταπίεση ήταν τρομερή και όλες αυτές οι κινήσεις διαλύθηκαν.

Μετά το "φαλίρισμα" των γεροντοτέρων, δημιουργήσαμε το "Movimento Nacionalista" Το "M.N." ιδρύθηκε το 1976 και συνεχίζει να είναι σημαντικό κίνημα στο πανόραμα του Πορτογαλικού εθνικισμού. Το 1978 όμως ήταν η χρονιά των διασπάσεων στο "M.N." Δημιουργήθηκε έτσι το "Accao Nacional Revolucionaria" και το "Frente Nacional Revolucionaria". Εγκατέλειψα κι εγώ το "M.N." για προσωπικούς λόγους και αργότερα πήγα με την "Orden Nova" που δημιουργήθηκε το 1980. Τώρα είμαι ένας από τους υπεύθυνους της "O.N.". Η "O.N." έγινε μία από τις βασικότερες εθνικιστικές οργανώσεις. Η δράση της όπως και του "M.N." επεκτείνεται κυρίως στα λύκεια και στα Πανεπιστήμια.

Το Δημοκρατικό-Μαρξιστικό καθεστώς όμως δεν άνεχεται τις δυσπιστίες και μας κατεδίωξε. Ο αγώνας μας αναγκάστηκε να αλλάξει μορφή. Δημιουργήθηκαν μία πνευματική ένωση το "Instituto Lusitana da Cultura" και το "Intervencao Nacionalista" (μία οργάνωση διασπορευμένων).

Τώρα εμφανίζεται μία τροποποίηση στην εθνικιστική στρατηγική. Δίνεται μεγαλύτερη σημασία στην πνευματική δραστηριοποίηση. Υπάρχουν μερικά περιοδικά, όπως το "Futuro Presente" (όπου εργάζονται μερικοί του "M.N." και που ακολουθεί την γραμμή της "Νέας Δεξιᾶς"), το "Impetium" (που έγινε από τους συντρόφους του πρώην F. N.R.) κλπ.

Όπως βλέπετε υπήρξε μία μεγάλη αλλαγή με την οποία δεν είμαι σύμφωνος. Πρέπει να υπάρχει πάντα μία δραστηριότητα του πεζοδρομίου" δεν πρέπει να αφήνουμε στους κομμουνιστές μόνο το πεζοδρόμιο. Τώρα υπάρχουν μόνο δύο πολιτικά εθνικιστικά κινήματα: το "O.N." και το "M.N.". Πιστεύω όμως ότι μπορεί κανείς να ελπίζει στο μέλλον σε μία μόνιμη οργάνωση στην οποία θα ένιωθουν όλοι. Υπάρχουν επίσης δύο αντιπροσωπεύς του CEDADE μία στη Λισαβόνα και μία στο Πόρτο με τις οποίες υπάρχει συνεργασία.

Θά ήθελα περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τον αγώνα σας και τις προσωπικότητες του Ελληνικού εθνικισμού. Στείλτε μου προπαγανδιστικό υλικό από το κίνημά σας.

Σας χαιρετώ με σηκωμένο το χέρι
Για μία Εθνικιστική Αύγη.

«Αυτοί μόνον νικούν, όσοι δεν θέλουν να κερδίσουν τίποτε διά τους ίδιους τους εαυτούς των. Διότι το Μέλλον ανήκει εις εκείνους, οι οποίοι κάνουν τα πάντα δι' έν Ίδανικόν. Σοφία είναι το ζήν ήρωικώς».

Alexis Carrel

EM FRENTE

UM GANHADO UMA RAZÃO

Em Frente! Em Frente, pela Ordem Nova!

Um verdadeiro e profundo conhecimento da realidade portuguesa de hoje...

Um verdadeiro e profundo conhecimento da realidade portuguesa de hoje...

Um verdadeiro e profundo conhecimento da realidade portuguesa de hoje...

Um verdadeiro e profundo conhecimento da realidade portuguesa de hoje...

Um verdadeiro e profundo conhecimento da realidade portuguesa de hoje...

Um verdadeiro e profundo conhecimento da realidade portuguesa de hoje...

Um verdadeiro e profundo conhecimento da realidade portuguesa de hoje...

Um verdadeiro e profundo conhecimento da realidade portuguesa de hoje...

Um verdadeiro e profundo conhecimento da realidade portuguesa de hoje...

Um verdadeiro e profundo conhecimento da realidade portuguesa de hoje...

Um verdadeiro e profundo conhecimento da realidade portuguesa de hoje...

Um verdadeiro e profundo conhecimento da realidade portuguesa de hoje...

Um verdadeiro e profundo conhecimento da realidade portuguesa de hoje...

Um verdadeiro e profundo conhecimento da realidade portuguesa de hoje...

Um verdadeiro e profundo conhecimento da realidade portuguesa de hoje...

Um verdadeiro e profundo conhecimento da realidade portuguesa de hoje...

Um verdadeiro e profundo conhecimento da realidade portuguesa de hoje...

Um verdadeiro e profundo conhecimento da realidade portuguesa de hoje...

Um verdadeiro e profundo conhecimento da realidade portuguesa de hoje...

Um verdadeiro e profundo conhecimento da realidade portuguesa de hoje...

Um verdadeiro e profundo conhecimento da realidade portuguesa de hoje...

dar comungar com a franca alegria com que o coração se transforma quando he bem esta cunhada e comemos essa fe...

Com todas as raças que tenham para nos o gesto franco de amizade...

Porque onde quer que os nossos pés ardentem...

A Ordem Nova nos espelha, na coragem e na força de ser portuqueses, sempre nos tornara mais fortes e presentes na terra onde nascemos e em todo o mundo que respiramos...

A Ordem Nova não é um programa limitado de partido, não se mede em quilómetros quadrados, não é uma condição...

em particular de cultura ou de religião. A Ordem Nova é a força decidida de um novo Portugal!

Em Frente, pela Ordem Nova, pela força de Portugal no Mundo.

Nunca fomos do tamanho da terra, sempre fomos maiores que a força do nosso próprio braço.

Não somos os horizontes seculares e soliticos, temos os horizontes universais dos de uma obra universal!

Em Frente! Pela Ordem Nova! Com o entusiasmo do teu coração e a força do teu braço!

Em Frente! Pela Ordem Nova!

Jose António Ribeiro

NOVA EUROPA

ORGÃO OFICIAL DA AEN - ACÇÃO NACIONAL REVOLUCIONÁRIA

UM ANO DE LUTA

Nº 1, JULHO-1981

ANO I

PELA

PÁTRIA

10.000

Εθνικιστικά έντυπα της Πορτογαλίας